

รายงานโครงการฝึกอบรมหลักสูตร “Broadcast Regulation”

ระหว่างวันที่ 30 ตุลาคม – 4 กันยายน 2556

โดย Thomson Foundation
สหราชอาณาจักร

รูปแบบการกำกับดูแลเนื้อหาในกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ รูปแบบของการกำกับดูแลเนื้อหา แบ่งได้เป็น 3 แบบ ดังนี้

1. การกำกับดูแลตนเอง (Self Regulation)

ผู้ประกอบการอาชีพได้ร่วมกันกำหนดหลักเกณฑ์ขึ้นสำหรับใช้ในการกำกับดูแลตนเอง หลักเกณฑ์ที่กำหนดขึ้น เช่น การกำหนดประมวลจริยธรรมสำหรับใช้เป็นแนวปฏิบัติต่างๆ การกำหนดโครงสร้างเกี่ยวกับรับเรื่องร้องเรียน หลักเกณฑ์ที่กำหนดขึ้นเพื่อใช้กำกับดูแลตนเองนี้จะไม่มีความบังคับทางกฎหมาย การปฏิบัติอยู่บนพื้นฐานของความสมัครใจของสมาชิกแต่หากมีการละเมิดทางองค์กรนั้นๆ อาจมีการใช้บังคับมาตรการต่างๆ ลงโทษได้

ตัวอย่างองค์กรที่ใช้การกำกับดูแลตนเอง (Self Regulation) ได้แก่ Internet Watch Foundation ซึ่งได้ก่อตั้งขึ้นตั้งแต่ปี 1996 โดยการรวมตัวกันของผู้ประกอบการอินเทอร์เน็ต โดยมีการจัดสายด่วนสำหรับรับเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับอาชญากรรม เนื้อหาที่ไม่เหมาะสม ที่เผยแพร่ผ่านอินเทอร์เน็ต

2. การกำกับดูแลร่วมกัน (Co-Regulation)

เป็นกรณีที่ต้องมีการกำกับดูแลและผู้ประกอบการอาชีพมีส่วนร่วมในการกำกับดูแลการกำกับดูแลรูปแบบนี้จะมีลักษณะของการผสมกันระหว่างการกำกับดูแลตนเองของผู้ประกอบกิจการและการใช้อำนาจกำกับดูแลขององค์กรกำกับดูแล

การกำกับดูแลรูปแบบนี้จะเริ่มต้นมาจากผู้ประกอบการอาชีพร่วมมือกับองค์กรกำกับดูแลดำเนินการร่วมกันในการกำหนดหลักเกณฑ์หรือกฎระเบียบต่างๆ ขึ้น หลักเกณฑ์หรือกฎระเบียบที่ออกมาจะมีสภาพบังคับทางกฎหมายใช้บังคับกับผู้ประกอบการอาชีพนั้นๆ ซึ่งเป็นการบังคับใช้โดยองค์กรกำกับดูแล แม้ผู้ประกอบการอาชีพนั้นจะได้เป็นสมาชิกหรือลาออกจากการเป็นสมาชิกขององค์กร

ตัวอย่างองค์กรที่มีลักษณะเป็นการกำกับดูแลร่วมกัน ได้แก่ Advertising Standards Authority (ASA)

3. การกำกับดูแลโดยกฎหมาย (Statutory)

เป็นการกำกับดูแลโดยกฎหมายหรือกฎเกณฑ์เพื่อควบคุมให้เป็นไปตามที่ต้องการกำกับดูแลที่มาของการออกกฎหมายหรือกฎเกณฑ์จะเกิดจากเหตุผลหรือนโยบายทางการเมือง อย่างไรก็ตามก็กระบวนกรในการออกกฎหมายใช้ขั้นตอนและระยะเวลาในการดำเนินการมาก

กรณีที่ไม่ปฏิบัติตามกฎหมายหรือกฎเกณฑ์จะมีการบังคับใช้บทลงโทษ หรือมีการดำเนินคดีตามกฎหมายอาญา นอกจากนี้จะมีหน่วยงานของรัฐ ตำรวจ หรือ อัยการ ทำหน้าที่ร่วมกันในการบังคับใช้กฎหมายดังกล่าว

การเปรียบเทียบข้อดีข้อเสียระหว่างการกำกับดูแลร่วม (co-regulation) การกำกับดูแลตนเอง (self-regulation) และการกำกับดูแลโดยรัฐ (state-regulation)

รายงานของ Ofcom นำเสนอรูปแบบการกำกับดูแล 4 ประเภท โดยแบ่งตามระดับอำนาจการแทรกแซงของรัฐจากน้อยไปมาก กล่าวคือไล่ระดับไปตั้งแต่ไม่มีการกำกับดูแลจนถึงการกำกับดูแลโดยรัฐ (ภายใต้กฎหมาย) ดังนี้

1. ไม่มีการกำกับดูแล (no regulation) ตลาดสามารถทำงานและให้ผลลัพธ์เชิงนโยบายได้ตามที่ต้องการ (เช่น การลดราคา การเพิ่มทางเลือก) ผู้บริโภคมีอำนาจในการตัดสินใจมากพอที่จะใช้ประโยชน์จากสินค้าและบริการนั้นๆ และสามารถหลีกเลี่ยงภัยที่อาจเกิดขึ้นจากการบริโภคสินค้าและบริการได้

2. การกำกับดูแลตนเอง (self-regulation) ภาคอุตสาหกรรมสามารถรวมตัวกันเพื่อนำเสนอแนวทางในการกำกับดูแลที่สอดคล้องกับทั้งประโยชน์ของผู้บริโภคและเป้าหมายเชิงนโยบาย (เช่น การคุ้มครองผู้เยาว์จากภาพลามกอนาจาร) โดยปราศจากการแทรกแซงขององค์กรกำกับดูแลโดยรัฐ และไม่จำเป็นต้องมีกฎหมายรองรับหลักปฏิบัติหรือจรรยาบรรณที่ถูกร่างขึ้นเองในภาควิชาชีพ

3. การกำกับดูแลร่วม (co-regulation) รูปแบบการกำกับดูแลที่ผสมผสานองค์ประกอบของการกำกับดูแลโดยรัฐและการกำกับดูแลตนเองในภาควิชาชีพเข้าด้วยกัน โดยองค์กรของรัฐและภาควิชาชีพร่วมกันกำกับดูแลเพื่อบรรลุเป้าหมายเชิงนโยบายและปกป้องผลประโยชน์ของผู้บริโภค

4. การกำกับดูแลโดยรัฐหรือการกำกับดูแลภายใต้กฎหมาย (statutory regulation) เป้าหมายและหลักปฏิบัติจะถูกระบุไว้ในตัวบทกฎหมายชัดเจน และองค์กรกำกับดูแลภาครัฐมีอำนาจบังคับใช้ตามกฎหมาย

นอกจากนี้ Prosser (2008) เคยกล่าวไว้ว่า ไม่มีกลไกการกำกับดูแลใดๆ ที่ไร้ซึ่งการกำกับดูแลโดยสิ้นเชิง หรือถูกกำกับจากภาครัฐแบบร้อยเปอร์เซ็นต์ แม้จะมีการแบ่งแยกการกำกับดูแลในแต่ละรูปแบบเพื่อประโยชน์ในเชิงวิเคราะห์ออกจากกัน ทว่าในความเป็นจริงแล้ว การกำกับดูแลในแต่ละรูปแบบไม่ได้แยกขาดจากกัน และมี “พื้นที่สีเทา” ที่ซ้อนทับกันอยู่ กล่าวคือ ไม่มีการกำกับดูแลตนเองที่ปราศจากการแทรกแซงจากอำนาจรัฐอย่างสิ้นเชิง และไม่มีการกำกับดูแลโดยรัฐที่ขาดกลไกการกำกับดูแลกันเองอย่างไม่เป็นทางการ

ข้อดีของระบบการกำกับดูแลโดยรัฐ (Advantages of Statutory Regulation)

- องค์กรกำกับดูแลของรัฐมีอำนาจในการบังคับใช้กฎระเบียบและลงโทษผู้ไม่ปฏิบัติตาม ซึ่งการลงโทษโดยรัฐมักจะมีผลบังคับใช้มากกว่าที่จะโน้มน้าวให้เกิดการปฏิบัติตาม องค์กรหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ เช่น ตำรวจและอัยการ มีอำนาจตามบทบัญญัติในกฎหมายในการบังคับใช้กฎระเบียบ ด้วยเหตุนี้ การกำกับดูแลโดยรัฐจึงเหมาะสมกับประเด็นเร่งด่วนที่จำเป็นต้องใช้การกำกับดูแลที่เข้มงวด หรือในกรณีที่มีการละเมิดกฎระเบียบโดยภาคเอกชนอาจส่งผลกระทบต่อสาธารณะอย่างรุนแรง

- กลไกการกำกับดูแลโดยรัฐถือเป็นระบบที่ได้รับการจัดตั้งขึ้นตามอำนาจภายใต้ระบอบประชาธิปไตย ด้วยเหตุนี้จึงมักไม่ถูกตั้งคำถามหรือท้าทายในเรื่องที่มาของอำนาจ

- การกำกับดูแลโดยรัฐเป็นรูปแบบที่เหมาะสมในกรณีที่กฎระเบียบนั้นควรต้องมีการบังคับใช้ในรูปแบบเดียวกันโดยไม่มีการเลือกปฏิบัติ เช่น การกำกับดูแลด้านการแข่งขัน

ข้อเสียของระบบการกำกับดูแลโดยรัฐ (Disadvantages of Statutory Regulation)

- การออกกฎระเบียบโดยหน่วยงานของรัฐใช้เวลานานและมีความยืดหยุ่นต่ำ โดยเฉพาะเมื่อมีข้อบังคับให้มีการศึกษาผลกระทบหรือการรับฟังความเห็นก่อนการตัดสินใจ ความล่าช้านี้อาจไม่สามารถตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีการสื่อสาร ส่งผลให้เกิดการสูญเสียผลประโยชน์ที่น่าจะได้รับจากการปรับกฎระเบียบให้เข้ากับเทคโนโลยีใหม่ๆ อย่างทัน่วงที

- การกำกับดูแลโดยรัฐเป็นกลไกที่มีแนวโน้มที่จะขัดกับผลประโยชน์ของอุตสาหกรรมที่ตนทำหน้าที่กำกับดูแล ส่งผลให้เกิดแรงต้านจากภาคอุตสาหกรรมมากกว่าความร่วมมือ

- รัฐไม่สามารถถม “ช่องว่างความรู้” โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและมีความซับซ้อน ด้วยเหตุดังกล่าว รูปแบบในการกำกับดูแลจึงไม่ควรมีลักษณะของ “รัฐที่รู้ดีทุกอย่าง” แต่เป็นรัฐที่สามารถจัดการและใช้ประโยชน์จากความรู้และประสบการณ์จากภาควิชาชีพได้อย่างเหมาะสม

- การกำกับดูแลโดยรัฐมีลักษณะการทางานที่จัดการเป็นกรณี มากกว่าเปิดให้เกิดกระบวนการปะทะสังสรรค์ระหว่างผู้มีส่วนได้เสียที่หลากหลาย จึงไม่สามารถปรับให้เข้ากับการกำกับดูแลอุตสาหกรรมที่มีความซับซ้อนอย่างสื่อ

- กระบวนการในการจัดทำและนำกฎระเบียบไปปฏิบัติโดยภาครัฐนั้น บ่อยครั้งจะมีต้นทุนที่สูงเกินกว่าประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ เนื่องจากกฎเกณฑ์เหล่านี้มักมีลักษณะที่ครอบคลุมกว้างเกินไป

ข้อดีของระบบการกำกับดูแลกันเอง (Advantages of Self-Regulation)

- กลไกที่ขับเคลื่อนโดยภาควิชาชีพมีแนวโน้มที่จะตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีและวัฒนธรรมได้เป็นอย่างดี เนื่องจากภาควิชาชีพมีความรู้และประสบการณ์ที่จะปรับเปลี่ยนสินค้าและบริการของตนให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด
- กลไกการกำกับดูแลกันเองเป็นระบบที่ตั้งอยู่บนฐานของความสมัครใจในภาควิชาชีพ ดังนั้นหากสมาชิกสมัครใจปฏิบัติตามหลักที่กำหนดร่วมกัน ความรู้สึกต่อต้านจากภาควิชาชีพย่อมมีน้อยกว่ากรณีการกำกับดูแลโดยรัฐ
- การเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีทำให้เกิดการขยายตัวของสื่อไปมากเกินกว่าที่ภาครัฐจะมีทรัพยากรเพียงพอในการจัดการในรูปแบบเดิม เช่นกรณีของโทรทัศน์ที่เดิมติดข้อจำกัดในเรื่องคลื่นความถี่ ทำให้มีผู้ให้บริการเพียงไม่กี่แห่ง แต่การเกิดขึ้นของโทรทัศน์เคเบิล โทรทัศน์ดาวเทียม โทรทัศน์ดิจิทัล รวมถึงอินเทอร์เน็ต ส่งผลให้เนื้อหาในพื้นที่สื่อโทรทัศน์มีมากขึ้นเป็นทวีคูณ ด้วยเหตุนี้ การกำกับดูแลกันเอง ซึ่งดึงการมีส่วนร่วมจากภาควิชาชีพ น่าจะเป็นรูปแบบที่เหมาะสมกับจำนวนสื่อที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง

ข้อเสียของระบบการกำกับดูแลกันเอง (Disadvantages of Self-Regulation)

- กลไกการกำกับดูแลที่ตั้งอยู่บนฐานของความสมัครใจในด้านหนึ่งถือเป็นจุดด้อย เนื่องจากเป็นระบบที่ขาดอำนาจการบังคับใช้และการลงโทษเพื่อสร้างแรงจูงใจให้เกิดการปฏิบัติตาม องค์กรสื่อบางแห่งอาจเลือกที่จะไม่ปฏิบัติตามหลักหรือจรรยาบรรณวิชาชีพ เนื่องจากเห็นว่าตนได้รับประโยชน์จากการละเมิดมากกว่าต้นทุนที่ต้องจ่าย ในกรณีเช่นนี้ องค์กรวิชาชีพไม่มีกลไกในการลงโทษสื่อที่ละเมิดมากไปกว่าการถอดถอนสมาชิกภาพหรือปรับ
- ปัญหาการดีตัวฟรี (free ride) ขององค์กรสื่อบางแห่ง ที่ฉวยโอกาสใช้ประโยชน์จากชื่อเสียงของระบบการกำกับดูแลกันเองว่าตนเป็นองค์กรสื่อที่ทำงานอย่างรับผิดชอบและโปร่งใสภายใต้กลไกการตรวจสอบกันเอง แต่กลับไม่เข้าร่วมหรือให้ความช่วยเหลือใดๆ ในขั้นตอนการจัดตั้งและการดำเนินงานขององค์กรวิชาชีพ เช่น ปฏิเสธการให้เงินช่วยเหลือ หรือไม่ปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพ
- ระบบการกำกับดูแลกันเองอาจถูกมองว่าขาดความชอบธรรมในระบอบประชาธิปไตย เนื่องจากเป็นการจัดตั้งของหน่วยงานเอกชนเพื่อรักษาผลประโยชน์ของตนเองเท่านั้น ในบางกรณี ผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นอาจสอดคล้องกับประโยชน์ของสาธารณะ แต่ก็ไม่มีข้อบังคับใดๆ ที่จะรับประกันว่าผลประโยชน์ของสาธารณะจะมีความสำคัญกว่าผลประโยชน์ของภาควิชาชีพ กลไกการกำกับดูแลกันเองบางครั้งจึงถูกวิจารณ์ว่าเป็นเพียงองค์กรประชาสัมพันธ์ของภาควิชาชีพ
- ในกรณีที่มีผู้เล่นทรงอำนาจในตลาดเพียงรายเดียวหรือน้อยราย ซึ่งสามารถควบคุมตลาดได้เกือบเบ็ดเสร็จ การกำกับดูแลกันเองจะมีประสิทธิภาพน้อย และอาจกลายเป็นเพียงการรวมตัวของกลุ่มผลประโยชน์ที่ต้องการสร้างอุปสรรคในการเข้าตลาดของสื่อรายใหม่ นอกจากนี้ โครงสร้างของอุตสาหกรรมบางรูปแบบอาจจะไม่เอื้อให้เกิดความร่วมมือในการจัดตั้งองค์กรวิชาชีพ (เช่น มีจำนวนผู้เล่นรายใหญ่หลายรายที่มีผลประโยชน์ขัดแย้งกันเอง)

ข้อดีของระบบการกำกับดูแลร่วม (Advantages of Co-Regulation)

- กลไกการกำกับดูแลร่วมเปิดพื้นที่ให้ผู้มีส่วนได้เสียเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการกับปัญหา มากกว่าการกำกับดูแลโดยรัฐ การถ่ายโอนอำนาจบางส่วนให้ภาควิชาชีพกำกับดูแลกันเองทำให้ระบบสามารถตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีได้อย่างมีประสิทธิภาพและรอบด้าน โดยเฉพาะการขยายตัวของสื่อใหม่และการหลอมรวมของสื่อ (convergence) การกำกับดูแลโดยรัฐที่มีกลไกในการบริหารที่ซับซ้อนและเชิงซ้ำไม่สามารถปรับตัวเพื่อแก้ปัญหาเฉพาะหน้าที่เกิดขึ้นได้ทันที่และรอบด้าน
- กลไกภาครัฐยังคงอำนาจสุดท้ายในการควบคุมให้กลไกดำเนินไปในทิศทางที่ตอบสนองต่อเป้าหมายเชิงนโยบาย ในบางกรณี ภาครัฐมีอำนาจในการกำหนดแนวทางการจัดทำหลักปฏิบัติและเฝ้าตรวจสอบการทำงานขององค์กรวิชาชีพ โดยไม่ให้เป็นไปเพื่อประโยชน์ของภาควิชาชีพมากกว่าประโยชน์ต่อสังคม รวมถึงมีอำนาจ

ในการลงโทษในกรณีที่เกิดการกำกับดูแลตนเองล้มเหลว ด้วยเหตุนี้ การกำกับดูแลร่วมจึงเป็นการสร้างโครงสร้างสถาบันสองระดับ กล่าวคือ การกำกับดูแลขั้นแรกโดยภาควิชาชีพ (และภาคประชาสังคม) และขั้นที่สองโดยการกำกับดูแลของรัฐ

- การกำกับดูแลร่วมเป็นกลไกที่มีความชอบธรรม และสร้างการยอมรับจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง เนื่องจากการแทรกแซงโดยรัฐที่มากเกินไปย่อมถูกต่อต้านจากผู้สนับสนุนหลักการสิทธิเสรีภาพของสื่อ กลไกของรัฐในการกำกับดูแลร่วมจึงเป็นการสร้างแรงจูงใจให้องค์กรวิชาชีพทำงานไปในทิศทางที่ช่วยสนับสนุนเป้าหมายสาธารณะ ในขณะที่เดียวกัน การกำกับดูแลร่วมช่วยเพิ่มความชอบธรรมให้กับกลไกของภาคเอกชน (ให้ไม่เป็นเพียงกระบวนการเซ็นเซอร์ภาคเอกชนหรือกลไกกีดกันผู้เล่นรายใหม่) กระบวนการตรวจสอบจากองค์กรภาครัฐ หรือช่องทางทางกฎหมายอื่นๆ ช่วยเพิ่มความโปร่งใสและการรับผิดชอบให้กับองค์กรวิชาชีพ

ข้อเสียของระบบการกำกับดูแลร่วม (Disadvantages of Co-Regulation)

โครงสร้างการกำกับดูแลสองระดับนี้ ทำให้เกิดคำถามเกี่ยวกับความคุ้มทุนของต้นทุน

เสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น สื่ออิสระ และจริยธรรมของสื่อ

โดย ศาสตราจารย์ ริชาร์ด แชมบรูค, Cardiff School of Journalism และ อดีตผู้อำนวยการฝ่ายข่าวแห่ง BBC

สื่อมีเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นและมีเสรีภาพในการพูดซึ่งถือเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานของมนุษย์ อย่างไรก็ตาม สิ่งที่สำคัญยิ่งกว่า คือ ข้อเท็จจริง ทั้งนี้ในการแสดงความคิดเห็นของสื่อต้องไม่ฝักใฝ่ฝ่ายใด (Impartiality)

สื่อเปรียบเสมือนผู้เฝ้าบ้าน (Watchdog) ซึ่งต้องคอยระวังภัยให้กับสังคม ดังนั้น สื่อต้องไม่ดำเนินการเพื่อการพาณิชย์หรือเพื่อการแสวงหาผลประโยชน์แต่ต้องทำเพื่อสังคม การแสดงออกของสื่อหรือการพูดของสื่อต้องไม่ก่อให้เกิดความเกลียดชัง (Hate Speech) ขึ้นในสังคม ดังนั้น ในการทำงานของสื่อนอกจากความรับผิดชอบในวิชาชีพแล้วยังต้องคำนึงถึงสิทธิของผู้อื่นด้วย

ความรับผิดชอบของสื่อ

สื่อต้องทำหน้าที่ด้วยความรับผิดชอบในประเด็นดังต่อไปนี้

1. ความถูกต้องแม่นยำ (Accuracy) สื่อต้องรับผิดชอบต่อให้มีการเสนอข่าวที่มีข้อเท็จจริงถูกต้องแม่นยำอย่างเหมาะสม (Due accuracy)
2. ความไม่ฝักใฝ่ฝ่ายใด (Impartiality) สื่อต้องไม่นำเสนอข่าวที่เป็นการฝักใฝ่ฝ่ายใด แต่ต้องนำเสนอข่าวด้วยความเป็นกลาง
3. การแยกแยะข้อเท็จจริงและความคิดเห็น (Separation fact from opinion) สื่อต้องแยกแยะให้เด่นชัดเพื่อให้ผู้รับสื่อทราบว่าส่วนใดเป็นข้อเท็จจริง และส่วนใดเป็นการแสดงความคิดเห็นของสื่อ
4. การให้ความคุ้มครองต่อแหล่งข้อมูล (Protection of source) สื่อต้องรับผิดชอบต่อแหล่งข่าวหรือแหล่งข้อมูล โดยต้องให้ความคุ้มครองต่อแหล่งข้อมูล หรือ แหล่งข่าว
5. การกระทำที่ก่อให้เกิดความรู้สึกหตุไม่ปลอดภัย (Harm offense) สื่อต้องไม่นำเสนอในลักษณะที่ทำให้ผู้รับชมเกิดความรู้สึกหตุ หรือไม่ปลอดภัย
6. ความเป็นอิสระ/ผลประโยชน์ทับซ้อน (Independent/Conflict of interest) สื่อต้องมีความเป็นอิสระในการนำเสนอข้อมูล ข่าวสาร ทั้งนี้ การทำหน้าที่ของสื่อต้องไม่เกิดผลประโยชน์ทับซ้อนซึ่งอาจเป็นเหตุให้ขาดอิสระในการนำเสนอข้อมูล ข่าวสาร

สิทธิของผู้อื่น

สื่อมีหน้าที่นำเสนอข้อมูล ข่าวสาร โดยต้องคำนึงถึงสิทธิของผู้อื่นด้วยในหัวข้อดังต่อไปนี้

1. ความเป็นส่วนตัว (Privacy) การนำเสนอข้อมูล ข่าวสาร จะต้องไม่ละเมิดสิทธิความเป็นส่วนตัวของผู้อื่น
2. การให้ความคุ้มครองเด็กและเยาวชน (Protection of children) การนำเสนอข้อมูล ข่าวสาร จะต้องเป็นไปในลักษณะที่ให้ความคุ้มครองต่อเด็กและเยาวชน
3. การนำเสนอข่าวอาชญากรรม (Reporting Crime) การนำเสนอข่าวอาชญากรรม ต้องไม่สร้างความรู้สึกหดหู่หรือความรู้สึกไม่ปลอดภัยต่อผู้รับข่าวสาร
4. ความมั่นคงของชาติ (National Security) การนำเสนอข้อมูลข่าวสารต้องไม่ส่งผลกระทบต่อความมั่นคงของชาติ
5. การทำให้เสื่อมเสียชื่อเสียง (Defamation) การนำเสนอข้อมูลข่าวสารต้องไม่ทำให้ผู้อื่นเสื่อมเสียชื่อเสียง

สิทธิเสรีภาพในการแสดงออก (Freedom of Expression)

สิทธิเสรีภาพในการแสดงออก (Freedom of Expression) “ทุกคนมีเสรีภาพในการแสดงออกซึ่งความคิดเห็นและมีสิทธิที่จะรับข้อมูลข่าวสารและความคิดเห็นต่าง ๆ โดยปราศจากการแทรกแซงจากอำนาจรัฐและโดยปราศจากข้อจำกัดหรือขอบเขตทางความรู้” เสรีภาพในการพูด (freedom of speech) หรือ เสรีภาพในการแสดงออก (freedom of expression) เป็นสิทธิทางการเมืองประการหนึ่งในการสื่อสารความคิดของบุคคล กล่าวคือทุกคนมีสิทธิแสดงออกทางความเห็นโดยไม่ถูกแทรกแซงและมีสิทธิเสรีภาพในการพูด โดยสิทธินี้รวมไปถึงเสรีภาพในการแสวงหา ได้รับและส่งต่อข้อสนเทศและความคิดในทุกรูปแบบโดยไม่คำนึงถึงขอบเขต ไม่ว่าจะโดยการพูด การเขียนหรือการพิมพ์ หรือผ่านสื่ออื่นใดในการแสดงออก นอกจากนั้นสิทธิเสรีภาพในการพูดหรือการแสดงออกนี้ยังได้รับการยอมรับว่าเป็น “[สิทธิมนุษยชน](#)” ภายใต้ “[ปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน](#)” และได้รับการยอมรับในกฎหมายสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศใน “[กติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง](#)” อีกด้วย

สำหรับประเทศไทย ก็ได้มีการรับรองว่าประชาชนทุกคนย่อมมีสิทธิเสรีภาพในการพูดหรือการแสดงออกไว้เช่นกัน โดยมีการรับรองไว้ในรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน พ.ศ. 2555 มาตรา 45 เป็นมาตราหลักซึ่งได้รับรองเสรีภาพในการแสดงออกของบุคคลและเสรีภาพของสื่อมวลชนไว้อย่างครอบคลุม มาตรา 45 บัญญัติหลักการทั่วไปไว้ในวรรคแรกว่า “บุคคลย่อมมีเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น การพูด การเขียน การพิมพ์ การโฆษณา และการสื่อความหมายโดยวิธีอื่น” และวรรคสองบัญญัติว่าการจำกัดสิทธิต้องออกเป็นกฎหมายเฉพาะเพื่อรักษาความมั่นคงของรัฐ เพื่อคุ้มครองสิทธิของบุคคลอื่น เพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือเพื่อป้องกันจิตใจหรือสุขภาพของประชาชน ซึ่งการรับรองเสรีภาพในการแสดงออกของบุคคลและเสรีภาพของสื่อมวลชนไทยนี้เป็นไปอย่างก้าวหน้านับตั้งแต่รัฐธรรมนูญฉบับปีพ.ศ. 2540 เป็นต้นมา

อย่างไรก็ตาม สิทธิเสรีภาพดังกล่าวมิได้หมายความว่าบุคคลจะมีและใช้สิทธิได้อย่างบริบูรณ์ โดยปราศจากข้อจำกัดใดๆ ได้ เนื่องจากการใช้สิทธิและเสรีภาพดังกล่าวอาจมีข้อจำกัดหรือข้อตัดทอนบางประการ อันเนื่องมาจากหน้าที่ทางกฎหมายและความรับผิดชอบพิเศษต่อสังคมบางประการ ทั้งนี้ การจำกัดสิทธิต้องอยู่ในวงแคบ กล่าวคือ ต้องเป็นไปโดยคำนึงถึงขอบเขตและข้อจำกัดในเรื่องประโยชน์สาธารณะของชาติในด้านต่างๆ เช่น ความมั่นคงของรัฐ บูรณภาพแห่งดินแดน ความปลอดภัยของส่วนร่วม เป็นต้น ซึ่งข้อจำกัดข้างต้นอาจเป็นไปโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อคุ้มครองความมั่นคงของชาติหรือความสงบเรียบร้อยหรือการสาธารณสุข เพื่อคุ้มครองประโยชน์สาธารณะ ได้แก่การป้องกันมิให้เกิดการก่ออาชญากรรม หรือการละเมิดต่อกฎหมาย เพื่อรักษาและคงไว้ซึ่งศีลธรรมอันดีในสังคม เพื่อความเคารพถึงสิทธิหรือชื่อเสียงของคนอื่น เพื่อป้องกันมิให้เกิดการเปิดเผยข้อมูลลับ หรือเพื่อรักษาไว้ซึ่งอำนาจอธิปไตยและความเป็นกลางของกระบวนการยุติธรรม เป็นต้น

ในทางปฏิบัติ การพิจารณาว่าสิทธิเสรีภาพในการแสดงออกซึ่งความคิดและประโยชน์สาธารณะในด้านต่างๆ นั้น สิ่งใดมีคุณค่าควรแก่การได้รับความคุ้มครองมากกว่านั้น อาจพิจารณาได้โดยการชั่งน้ำหนักระหว่างประโยชน์สาธารณะและสิทธิของพลเมือง ตลอดจนสิทธิของปัจเจกชนในสังคม เช่น สิทธิในความเป็นอยู่ส่วนตัว เป็นต้น นอกจากนี้ต้องพิจารณาถึงปัจจัยในด้านอื่นๆที่เกี่ยวข้อง เช่น ช่องรายการที่ใช้ในการออกอากาศ ความคาดหวังของผู้ชม การขึ้นข้อความเตือน เวลาและระยะเวลาในการออกอากาศ และเนื้อหาของรายการที่ออกอากาศ เป็นต้น

กรณีตัวอย่าง Coverage of London terrorist attacks, 7 July 2005

- BBC news 24 (11:00) and
- ITV Early Evening News (18:00)

บทนำ

ระหว่างการรายงานข่าวการก่อการร้ายในลอนดอน เมื่อวันที่ 7 กรกฎาคม ค.ศ.2005 สถานีโทรทัศน์ได้ถ่ายทอดภาพของเหยื่อผู้เคราะห์ร้ายที่กำลังถูกหามลงจากรถพยาบาล โดยเห็นได้ชัดว่าชายคนนั้นอยู่ในภาวะวิกฤติและใกล้เสียชีวิต ขณะกำลังรับการปั๊มหัวใจจากเจ้าหน้าที่

ประเด็น

- จำนวนผู้ชมที่รับชมภาพเหตุการณ์นี้ที่ไม่พอใจ
- BBC ขึ้นข้อความว่าถ่ายทอดสด แต่ ITV ขึ้นข้อความว่าเป็นรายงานข่าวที่บันทึกไว้ก่อนหน้านี้นี้
- BBC กล่าวว่า ระหว่างที่เร่งรีบนำเหยื่อหามาออกอากาศให้เร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้นั้น ไม่ได้ทำการตรวจสอบเนื้อหาออกอากาศ และเพิ่มเติมว่าเหยื่อผู้เคราะห์ร้ายบาดเจ็บสาหัส แต่ยังไม่เสียชีวิต และจะรายงานอาการของของบาดเจ็บอีกครั้ง เพื่อความสบายใจของผู้ชมที่เห็นภาพดังกล่าวแล้วรู้สึกไม่ดีหรือไม่พอใจ
- ITV กล่าวว่า ได้ใช้ภาพเหตุการณ์นี้ในข่าวพิเศษช่วงหัวค่ำ และแสดงให้เห็นถึงสิ่งที่เกิดขึ้นในวันนั้น เมื่อพิจารณาแล้วทาง ITV นำภาพเฉพาะส่วนที่สามารถออกอากาศได้มาใช้ ข่าวการโจมตีของผู้ก่อการร้ายได้เผยแพร่ทุกช่องทางตั้งแต่ช่วงเช้า และมีผู้ชมบางส่วนได้รับทราบเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นแล้ว และจะไม่นำภาพดังกล่าวมาออกอากาศอีก

กฎเกณฑ์ (Ofcom Broadcasting Code 2011):

- กฎข้อ 2.1 มาตรฐานที่เป็นที่ยอมรับโดยทั่วไปต้องถูกนำไปใช้ในเนื้อหาการโทรทัศน์และวิทยุ เพื่อคุ้มครองประชาชนในระดับที่เหมาะสมจากเนื้อหาการที่มีลักษณะเป็นอันตราย มีความรุนแรงหรือไม่พึงปรารถนา

- กฎข้อ 2.3 เนื้อหารายการซึ่งอาจก่อให้เกิดความรุนแรงต้องพิจารณาจากบริบท เมื่อพิจารณาจากภาพเหตุการณ์ที่ทั้งสองสถานีนำมาออกอากาศนั้น จะเห็นได้ว่าภาพที่ออกอากาศ โดย BBC เป็นภาพที่ถ่ายทอดสดไม่ได้ผ่านการพิจารณาก่อนที่จะนำมาออกอากาศจึงเป็นภาพที่ค่อนข้างสะเทือนใจ ต่อผู้รับชม ในขณะที่ภาพที่ออกอากาศโดย ITV นั้น เป็นเทปที่นำภาพบางส่วนของผู้บาดเจ็บมาออกอากาศและได้ผ่านการพิจารณาก่อนที่จะนำมาออกอากาศ และเวลาที่ออกอากาศนั้นก็แตกต่างกัน กล่าวคือ การกำกับดูแลเนื้อหา รายการจำเป็นต้องพิจารณาบริบทของรายการนั้น เช่น

1. ระดับความรุนแรงของเนื้อหารายการ โดยพิจารณาว่าเนื้อหาดังกล่าวอาจส่งผลกระทบต่อสังคมในภาพรวมหรือไม่ อาจเกิดความขัดแย้งหรือความสงบเรียบร้อยในสังคมหรือไม่
2. เวลาที่ออกอากาศ โดยพิจารณาว่าเป็นช่วงเวลาของกลุ่มผู้ชมส่วนใหญ่เป็นเด็กและเยาวชนหรือไม่ หรือเป็นช่วงเวลาสำหรับครอบครัวหรือไม่
3. การแพร่ภาพและกระจายเสียง โดยพิจารณาการสื่อความหมายจากการลำดับภาพ การถ่ายทอดภาพซ้ำๆ มุมกล้อง ว่าต้องการสื่อความหมายในลักษณะใด ความหมายในแง่ลบหรือแง่บวก สื่อความหมายที่อาจก่อให้เกิดความเข้าใจผิดหรือทัศนคติที่ไม่ดีหรือไม่
4. การใช้เสียงเพลงประกอบ โดยพิจารณาจากเพลงหรือจังหวะที่ใช้ว่าต้องการให้ผู้ชมเกิดความรู้สึกแบบใด
5. ทางเลือกของผู้ชม โดยพิจารณาว่าช่องรายการที่ออกอากาศนั้นเป็นช่อง FREE TV หรือไม่หรือเป็นช่องที่ต้องสมัครสมาชิกถึงจะสามารถรับชมได้
6. กรณีที่รายการมีเนื้อหาที่มีความรุนแรงหรืออันตรายหรืออาจก่อให้เกิดความเข้าใจผิด อาจพิจารณาว่ามีการขึ้นข้อความเตือนบนหน้าจอให้ผู้ชมสามารถตระหนักได้ว่าต้องใช้วิจารณญาณในการรับชม นอกจากนั้นอาจพิจารณาจากขนาดและสีของตัวอักษรด้วย เป็นต้น

Misleading/Inaccuracy (การทำให้เข้าใจผิด / ไม่ถูกต้อง)

ตัวอย่าง 3 รายงาน ที่อาจทำให้เกิดความเข้าใจผิดได้

1. สำนักข่าว สกาย นิวส์, เมษายน 2003

บทนำ

สำนักข่าว สกายนิวส์ ได้มีการรายงานว่ามีเรือดำน้ำสัญชาติอังกฤษยิงซีปนารูซขึ้นมาจากอ่าวเปอร์เซียในระหว่างที่เกิดสงครามในอิรัก จากรายงานข่าวได้บอกเพียงว่าลูกเรือดำน้ำเป็นผู้กดสัญญาณปล่อยซีปนารูซขึ้นไปเหนือน่านฟ้าของอ่าวเปอร์เซียเท่านั้น โดยที่ไม่มีการแจ้งว่ามีผู้เสียชีวิต หรือมีความเสียหายเกิดขึ้นหรือไม่

ประเด็น

ปีซีซี- เหตุการณ์ลูกเรือดำน้ำยิงซีปนารูซนั้น ไม่ได้เป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริงแต่อย่างใด เป็นเพียงภาพที่นำมาจากภาพยนตร์สารคดีเท่านั้น และไม่มีทางเป็นไปได้จริง จากรายงานโดย หนังสือพิมพ์แห่งชาติของอังกฤษ

กฎเกณฑ์

- 5.1 ข่าวหรือรายงานใดๆก็ตาม จะต้องเป็นรายงานที่มีพื้นฐานเนื่องมาจาก "ความถูกต้อง" เป็น

สำคัญ

2.สถานีโทรทัศน์ช่อง 4,F-word , 2006

บทนำ

รายการทำอาหารทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 4 โดยเชฟ กอร์ดอน แรมซีย์ นำเสนอการจับปลาทะเลด้วยการใช้หอก

ประเด็น

ในรายการ กอร์ดอน แรมซีย์ บอกว่าจะใช้หอกในการแทงปลา โดยกอร์ดอน แรมซีย์กล่าวว่า “ผมไม่เคยจับปลาโดยใช้หอกมาก่อน และคิดว่าคงไม่เลวร้ายเกินไปนักสำหรับการจับปลาด้วยการใช้หอกครั้งแรกของผม “ อย่างไรก็ตาม แรมซีย์ก็ไม่เคยจับปลาด้วยหอกให้ดูจริงๆเลย เพราะแท้ที่จริงแล้ว มันเป็นแค่การจัดฉากขึ้นเท่านั้น

กฎเกณฑ์

2.2 รายการทีวีหรือเรื่องจริงที่เกิดขึ้นต้องไม่ทำให้ผู้ชมเข้าใจผิดในสาระสำคัญของรายการ เพราะอาจทำให้เกิดอันตรายได้

BBC 1 ตอนหนึ่งของพระราชินี, 2007

บทนำ

นี่เป็นเทปวิดีโอโปรโมตที่ทำขึ้นเองของทางช่อง บีบีซี โดยเป็นภาพยนตร์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับกษัตริย์ของอังกฤษ

ประเด็น

ในเนื้อหาของภาพยนตร์แสดงให้เห็นว่า สมเด็จพระราชินีทรงไม่พอใจที่ช่างภาพของบีบีซีที่ทำการบันทึกภาพพระอิริยาบถของท่านเอาไว้ก่อนที่จะเดินหนีไปด้วยอารมณ์ที่โกรธกริ้ว แต่อย่างไรก็ตาม แท้ที่จริงแล้ว เหตุการณ์นั้นไม่ได้เกิดขึ้น สมเด็จพระราชินีไม่ได้เดินออกไปจากห้อง แต่ความจริงแล้วคือท่านเดินเข้ามาในห้องต่างหาก

กฎเกณฑ์

สำนักข่าวบีบีซี จะต้องทำให้คนดูเชื่อว่ามันเป็นการรายงานข่าวจาก ”ความถูกต้อง”เท่านั้น

คำถาม

1. ให้จัดอันดับข่าวที่รุนแรงและดูจริงจัง

คำตอบ 1. missile in Persian Gulf 2. Queen 3. Girdon Ramsey speared a fish

2. เหตุผลของการจัดอันดับ

คำตอบ

1. เหตุผลที่เลือกข่าวการยิงมิสไซล์ในสงครามอ่าวเปอร์เซียมาเป็นอันดับแรกนั้น เพราะว่าข่าวการยิงมิสไซล์ในสงครามอิรักดูเป็นข่าวที่ค่อนข้างซีเรียสและจริงจังมากที่สุด และถ้าหากมันเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริง อาจทำให้เกิดความเสียหายและสูญเสียต่อทั้งทรัพย์สินและประชากรของโลกได้

2. สำหรับข่าวของสมเด็จพระราชินี ที่มีการนำเสนอข่าวว่าท่านไม่พอใจที่ช่างภาพของบีบีซี ตรีมติดถ่ายทำพระอิริยาบถของท่านและเดินหนีออกไปจากห้องนั้น แต่แท้ที่จริงแล้ว ท่านไม่ได้เดินออกไปจากห้อง แต่เดินเข้ามาหากห้องต่างหาก สำหรับการรายงานนี้อาจดูเหมือนไม่ซีเรียส แต่ในความเป็นจริงแล้ว ในฐานะนักรบที่ท่านทรงเป็นราชวงศ์และเป็นกษัตริย์ของอังกฤษควรมีการนำเสนอที่ถูกต้องตามความเป็นจริงกว่านี้ เพราะจะทำให้ผู้ชมเข้าใจผิดในสาระสำคัญที่ทางช่องรายการต้องการนำเสนอได้

3. สำหรับรายการทำอาหารของเซฟกอร์ดอน แรมซีย์ ดูจะเป็นการนำเสนอที่ค่อนข้างดูซ้ำกันมากกว่าที่จะเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริง

4. อะไรคือประเด็นของรายงานนี้ และปัจจัยอะไรที่ต้องคำนึงถึง

- ประเด็นสำคัญของรายงานชิ้นนี้คือ “Misleading / Inaccuracy” (การทำให้เข้าใจผิดและไม่ถูกต้อง) นั้นหมายถึงว่า ไม่ว่าจะเป็นการนำเสนอข่าว การรายงานในรูปแบบใดๆก็ตาม ควรมีการเสนอ ที่อยู่ภายใต้ของความเป็นจริงที่เกิดขึ้น ไม่ควรนำเสนอข่าวหรือรายงานที่บิดเบือนหรือผิดแผกออกไป เพราะจะทำให้ผู้บริโภคที่รับรู้ข่าวสาร เข้าใจผิดในสาระสำคัญของประเด็นหลักที่นำเสนออีกด้วย

กรณี Al Jazeera, 9 February 2010, 21:04

บทนำ

Al Jazeera เป็นช่องข่าวต่างประเทศที่มีต้นกำเนิดในตะวันออกกลาง แต่มีภาษาที่แตกต่างกันมีการออกอากาศทั่วโลก โจทย์คัดค้านภาพการแสดงในรายงานข่าวในช่องทางที่เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเมื่อเร็วๆ นี้ ในไนจีเรีย

ประเด็น

รายงานที่เกี่ยวข้องเป็นผลพวงของสงครามระหว่างกองกำลังตำรวจไนจีเรียและสมาชิกของกลุ่มมุสลิมแบ่งแยกดินแดน Boko Haram ในการรายงานพีเรนเตอร์สตูดิโอกล่าวไว้ว่า: เราต้องเตือนคุณว่าภาพในรายงานไมค์ Hannahs รุนแรงมาก ภาพที่นำเสนอในขณะที่กองกำลังรักษาความปลอดภัยไนจีเรียกำลังดำเนินการฆาตกรรมเมื่อได้แปลแล้วมีใจความว่า เจ้าหน้าที่คนหนึ่งได้พูดว่า : ยิงเขาที่หน้าอกไม่ได้หัว ฉันต้องการหมวกของเขา เจ้าหน้าที่อีกคนหนึ่งพูดว่า : นั่งลง เราต้องการที่จะถ่ายรูปของคุณ

Al Jazeera ขอภัยสำหรับการกระทำผิดกฎหมายใด ๆ แต่ระบุความเชื่อว่าการรวมของภาพในรายงานได้รับการพิสูจน์จากบรรณาธิการ โฆษกกล่าวว่ารายงานเกี่ยวกับวิสามัญฆาตกรรมในภาคเหนือของไนจีเรียนั้นเป็นภาพที่มีความรุนแรง การออกอากาศเนื้อหาไม่มีการทำให้เบาลง เช่น เซ็นเซอร์ภาพและไม่มีการคำนึงถึงแนวทางการแก้ไขปัญหาภายในและข้อผูกพันของเราภายใต้กฎระเบียบ ซึ่งทั้งสองอย่างเราถือปฏิบัติอย่างเคร่งครัด

ในการตอบสนองของ Al Jazeera นั้น มีขั้นตอนที่จะตัดสินใจ, และในลักษณะที่ออกอากาศ นั้น รวมถึงกองบรรณาธิการอาวุโสและผู้เชี่ยวชาญด้านการเมืองไนจีเรียดูเนื้อหาในการสรุปโฆษกกล่าวว่า: ภาพแสดงช่วงเวลาที่เกิดขึ้นจริงของการเสียชีวิตที่ถูกนำเสนอในลักษณะที่เป็นธรรม editorially

กฎเกณฑ์

2.3 "การแพร่ภาพซึ่งอาจทำให้เกิดอคติความผิดที่ (ต้อง) ใช้บริบท" ขอบเขตที่ธรรมชาติของเนื้อหาที่สามารถนำไปสู่ความสนใจของผู้ชมที่มีศักยภาพ เช่น การให้ข้อมูลและผลกระทบของภาพที่เผยแพร่ออกไปที่ผู้ชมหรือผู้ฟัง

คำถาม

1. รูปภาพเหล่านี้มีแนวโน้มที่จะก่อให้เกิดอันตรายและ/ หรืออคติความผิดหรือไม่ ถ้าใช่ อย่างไร
 - เมื่อพิจารณาจากภาพเหตุการณ์นำมาออกอากาศนั้น จะเห็นได้ว่าภาพที่ออกอากาศ เป็นภาพที่ถ่ายทอดสดไม่ได้ผ่านการพิจารณาก่อนที่จะนำมาออกอากาศจึงเป็นภาพที่ค่อนข้างสะเทือนใจต่อผู้รับชม
2. เป็นเรื่องผิดปกตอะไรเกี่ยวกับภาพเหล่านี้?

- กรณีที่รายการมีเนื้อหาที่มีความรุนแรงหรืออันตรายหรืออาจก่อให้เกิดความเข้าใจผิด อาจพิจารณาว่ามีการขึ้นข้อความเตือนบนหน้าจอให้ผู้ชมสามารถตระหนักได้ว่าต้องใช้วิจารณญาณในการรับชม นอกจากนี้อาจพิจารณาจากขนาดและสีของตัวอักษรด้วย เป็นต้น

3. ภาพเหล่านี้เป็นที่ยอมรับสำหรับการออกอากาศ - สิ่งที่เป็นเหตุผล?

- ไม่สมควรออกอากาศ เนื่องจากเป็นภาพที่มีความรุนแรง โดยที่ไม่ได้มีเซ็นเซอร์ กับภาพรุนแรงที่เกิดขึ้น อาจก่อให้เกิดความแตกแยกจากบุคคลทั้ง 2 ฝ่ายได้

4. เวลาที่ใช้ในการแพร่ภาพ เหมาะสมหรือไม่?

- ช่วงเวลาออกอากาศไม่เหมาะสม ถึงแม้ว่าจะออกอากาศหลังช่วง watershed แต่ยังคงถือว่าเลยช่วงเวลา watershed ไปเพียงเล็กน้อย ซึ่งเด็กหรือเยาวชนอาจยังรับชมอยู่ในช่วงเวลานั้น

5. อะไรคือปัจจัยที่คุณควรคำนึงถึงเมื่อประเมินภาพเหล่านี้?

- ปัจจัยที่ควรคำนึงถึง คือ 1.ช่วงเวลาออกอากาศ 2.ระดับความรุนแรงของเนื้อหารายการ

6. ในมุมมองของคุณ มีความคิดเห็นอย่างไร กับการเผยแพร่ภาพนี้ออกอากาศ?

- สำหรับความคิดเห็นของข้าพเจ้า คิดว่าภาพที่ออกมารุนแรงเกินไป ซึ่งควรจะมีการเซ็นเซอร์หรืออาจออกอากาศเป็นเพียงภาพนิ่งแค่บางส่วน และควรเลื่อนเวลาออกอากาศไปเป็นช่วงเวลาที่ดีกว่านี้

การแสดงสิทธิเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น ในสื่อโฆษณาฟรี และ จรรยาบรรณนักเขียนบทความ

สิทธิเสรีภาพในการใช้ความคิดหรือเรียกว่า Freedom of Expression เริ่มเข้ามามีความสำคัญโดยยกตัวอย่างจากรัฐธรรมนูญของสหรัฐ UN และสหภาพยุโรป มาตราที่ 10 มีความแตกต่างที่เขียนไว้ว่า ทุกคนมีสิทธิเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น ขึ้นกับกฎหมายที่มีความจำเป็นสำคัญในการปกป้องความมั่นคงของชาติและสิทธิอื่นๆ การใช้สิทธิเสรีภาพเริ่มสลับซับซ้อนมากขึ้นโดยต้องดูว่าความมั่นคงของชาติคืออะไร

Freedom House เป็นองค์กรของสหรัฐอเมริกา ทุกๆ ปี จะวัดความมีสิทธิเสรีภาพในประเทศต่างๆ ทั่วโลก ที่เป็นการให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการวัดพื้นฐาน โดยแบ่งออกเป็นสามกลุ่ม

1. สีเขียว หมายถึง สังคมเป็นอิสระ เช่น ยุโรปและสหรัฐอเมริกา

2. สีม่วง หมายถึง ไม่มีอิสระ เช่น จีน รัสเซีย แอฟริกาใต้

3. สีเหลือง หมายถึง อิสระบางส่วน เช่น ประเทศไทย

ปัจจุบันในโลกยุคอินเทอร์เน็ต มีความเห็นหลากหลาย และสื่อถูกดึงเข้าไปอยู่ในทางการเมือง ทำให้นักวิชาการอย่าง เดวิท ครูเซอร์ มองว่าควรปล่อยให้ทุกคนแสดงความคิดเห็นได้หรือมีอคติบางอย่าง ทุกคนสามารถคิดพิจารณาในจุดนั้นได้เอง ว่าอะไรคือสิ่งที่ถูกต้องคือเชื่อว่าเป็นจริง อย่างน้อยเป็นการที่เราเน้นให้คนอื่น ๆ ได้แสดงความคิดเห็น ทำให้เราสามารถเข้าใจ และสามารถที่จะพิจารณา แล้วก็คิดไปด้วยตัวของเราเองว่าอันไหนคือข้อมูลที่น่าเชื่อถือจริงๆ ไม่มีถูกหรือผิด เราควรคิดพิจารณาว่าควรหาสมดุลอย่างไร

ในข้อ 5.1 ของ Ofcom ข่าวดังกล่าวด้วยข้อความถูกต้องแม่นยำและเป็นกลาง ไม่ใช่แค่ข่าว แต่รายการอื่นๆ ที่เกี่ยวกับประเด็นที่เป็นข้อโต้แย้ง ต้องนำเสนอให้ถูกต้องและมีความเป็นกลางด้วย

ความยุติธรรมและความถูกต้อง

บทนำ

Press TV เป็นโครงข่ายสำนักข่าวอิหร่านต่างประเทศซึ่ง ออกอากาศเป็นภาษาอังกฤษ George Galloway (สมาชิกของรัฐสภา) ได้นำเสนอรายการเป็นเวลา 260 นาที ในช่องรายการ

- มีการแสดงความเห็น ทางโทรศัพท์รายสัปดาห์ในรายการ โดยเริ่มต้น 20:30 น. ซึ่งผู้ชมรายการสามารถบริจาคทางโทรศัพท์ อีเมล การส่งข้อความเป็นตัวอักษรในประเด็นที่สนใจในข่าวและ
- ในการปฏิบัติจริง รายการเรื่องอื้อฉาวรายสัปดาห์ เริ่มต้น 19:00 น. ซึ่งรวมการสัมภาษณ์ในห้องแสดงรายการโทรทัศน์และโดยโทรศัพท์

ประเด็น

Galloway เป็นนักวิพากษ์วิจารณ์ที่เป็นที่รู้จักของรัฐบาลอิสราเอล และการกระทำที่ต่อต้านปาเลสไตน์ ผู้ร้องทุกข์เชื่อว่ารายการมีอคติต่ออิสราเอล

รายการประกอบด้วย ไม่มีการติดต่อโทรศัพท์จากฝั่งอิสราเอล แต่ว่ามีเพียงข้อความ George Galloway ได้กล่าวถึงหลายอย่างถึงอิสราเอลว่าเป็นการยืนยันฆาตกรรม อาชีพ รูปแบบการเหยียดสีผิว ในการประกอบอาชีพ ฆาตกรของพนักงาน UN และ อาชญากรรมสงคราม

George Galloway ได้อ้างถึงอย่างยาวนานว่าการว่า อิสราเอลเป็นต้องผู้ต้องหาคดีฆาตกรรม รูปแบบการแบ่งแยกสีผิว อีเมล ออกมาว่า: อิหร่านกำลังเป็นที่ไม่เคารพ George คุณต้องยอมรับนี้ อิหร่านใช้พันธมิตรท้องถิ่นอย่างแนบเนียน ทำให้โลกจึงอยู่ในความสงบ

George Galloway: นี่เป็นข้อความที่แทบจะไม่มีใครรู้ Carl แต่ถ้าฉันสามารถพยายามที่จะตีความหมายมัน กรุณาให้ฉันบอกคุณนี้: อิหร่านกำลังถูกขังขึ้นสำหรับประชาชนอาหรับมุสลิมในปาเลสไตน์ ถ้าผู้นำอาหรับมุสลิมกำลังทำเท่าที่อิหร่านกำลังทำเพื่อที่จะมาช่วยประชาชนปาเลสไตน์ พวกเขาจะไม่อยู่ในสภาพไม่เรียบร้อยเต็มไปด้วยเลือดซึ่งพวกเขาอยู่ใน ดังนั้นขอข้อความส่อเสียดเล็กน้อยของคุณ ใสสพวกมันในกล่องสุบยาของคุณและสูบพวกมัน

George Galloway สิ้นสุดรายการโดยพูดว่า: อีกครั้งหนึ่งที่รายการได้ถูกอุทิศให้กับผู้ชายที่กล้าหาญ ผู้หญิงและเด็กของปาเลสไตน์ คุณจะชนะ ฉันเชื่ออย่างนั้น

หลักเกณฑ์:

5.11 เนื่องจากความยุติธรรมต้องถูกรักษาในเรื่องสำคัญทางการเมือง ข้อโต้แย้งทางอุตสาหกรรม และในเรื่องสำคัญที่เกี่ยวข้องกับนโยบายสาธารณะปัจจุบันโดยบุคคลที่กำลังให้บริการในแต่ละรายการหรือ ในการเชื่อมโยงที่ชัดเจนและรายการที่ถูกกีดกัน

5.12 ในการจัดการเกี่ยวกับในเรื่องสำคัญทางการเมือง ข้อโต้แย้งทางอุตสาหกรรม และในเรื่องสำคัญที่เกี่ยวข้องกับนโยบายสาธารณะ ที่เหมาะสมในความหลากหลายของการพิจารณาต้องถูกรวมและถูกให้ขึ้นกับการชั่งน้ำหนักของแต่ละรายการหรือในการเชื่อมโยงอย่างชัดเจนและเวลาที่ถูกละเลย มุมมองและข้อเท็จจริงต้องไม่ถูกตีความผิด

การตีความผิดและความไม่ถูกต้อง

รายงาน 3 รายงานนี้ เป็นการตีความผิดพลาดในทางเดียวหรืออีกทาง

1. Sky News Report, April 2003

บทนำ

Sky News ดำเนินการรายงานต่างประเทศ เรื่องน้ำนิวเคลียร์อังกฤษกำลังแสดงการยิงซีปนาวุธทางการล่องเรือ ที่ทะเลในอ่าวเปอร์เซียระหว่างสงครามอิรัก รายงานได้รวมฉากของสมาชิกลูกเรือกำลังสอนเกี่ยวกับการปล่อยซีปนาวุธและรวมถึงลำดับซึ่งสมาชิกลูกเรือกดปุ่มแดงใหญ่ซึ่งถูกทำสัญลักษณ์ด้วยคำว่า ยิง และประกอบกับลำดับของซีปนาวุธทำลายพื้นผิวของน้ำและการปล่อยไปยังอากาศ

ประเด็น :

ลูกเรือ BBC ที่เกิดขึ้นเหมือนอยู่ในบนเรือดำน้ำนิวเคลียร์ในภาพยนตร์สารคดี และถูกรายงานไปยังหนังสือพิมพ์ระดับชาติ ซึ่งทั้งหมดนี้ไม่ได้เป็นเหมือนที่ปรากฏ มันเป็นการฝึกซ้อมวิ่งและและสวมใส่สำหรับกล้องถ่ายรูป

หลักเกณฑ์ :

ข่าว ไม่ว่าจะอยู่ในรูปแบบใดก็ตามต้องถูกรายงานด้วยความถูกต้อง

2. Channel 4, F-word, 2006

บทนำ:

นี่เป็นช่อง 4 รายการปรุงอาหาร ในรายการ พ่อครัวมิชาลินดาว Gordon Ramsay ไปใช้ฉมวกตักปลากระพง

ประเด็น:

ในรายการปรากฏว่า Gordon Ramsay ใช้ฉมวกแทงปลา Ramsay พุดในรายการว่า ฉันไม่เคยจับปลาจากฉมวก และมันไม่เลวสำหรับครั้งแรกที่ออก

หลักเกณฑ์:

2.2 ข้อเท็จจริงของรายการ หรือ รายการหรือการพรรณนาข้อเท็จจริงที่สำคัญต้องไม่นำไปสู่ความเข้าใจผิดผู้ชมอย่างมาก (ดังเช่นสาเหตุอันตราย)

3. Trailer for A Year with The Queen, 2007

บทนำ:

นี่เป็นวิดีโอส่งเสริมการขายที่ถูกทำโดยบริษัทผู้ผลิตอิสระสำหรับ BBC รายการเป็นภาพยนตร์ที่ติดตามพระราชวงศ์อังกฤษ ประเด็น:

หนึ่งแสดง พระราชินีกำลังถูกถ่ายรูป ทำให้รำคาญและหลังจากนั้นขึ้นอยู่กับ BBC ในขณะเวลาที่เดินออกมาในอารมณโกรธ

อย่างไรก็ตาม ทั้งหมดไม่ใช่ อะไรที่ดูเหมือนว่า นี่ไม่ใช่พระราชินีเดินออกไป แต่ในข้อเท็จจริงพระราชินีเดินเข้ามา

หลักเกณฑ์:

BBC ถูกกำหนดเพื่อที่จะมั่นใจได้ว่าเนื้อหาถูกรายงานด้วยความถูกต้อง

คำถาม

1. กำหนดลำดับความร้ายแรง

ซีปนารูธ Queen และ ปลา

2. อะไรเป็นเหตุผลสำหรับการจัดลำดับของคุณ

ซีปนารูธ – คนให้ความสนใจมากที่สุด และนำไปสู่ความเข้าใจผิดเรื่องสงคราม

Queen – ทำให้ผู้ชมเข้าใจผิดเกี่ยวกับตัวของพระราชินี

Fish – แค่อสงสัยว่าจับปลาด้วยฉมวกได้อย่างไร (ไม่ต้องการพิสูจน์ความจริงต่อ)

3. อะไรเป็นประเด็นที่เกี่ยวข้องกับรายงานข่าว อะไรเป็นปัจจัยที่คุณพิจารณาเมื่อประเมินประเด็นความจริงความถูกต้องและไม่นำไปสู่ความเข้าใจผิด

4. อันไหน ถ้ามี คุณพบว่าละเมิดประมวลกฎหมาย

Professor ได้สรุปประเด็นต่างๆ ดังนี้

ซีปนารูธ เป็นเรื่องเศร้าที่นักข่าวฆ่าตัวตาย เนื่องจากलयที่นำเสนอข่าวทำให้สังคมเข้าใจผิด และสถานีที่แพร่ภาพได้เสียค่าปรับ 80,000 ดอลลาร์สหรัฐ

Queen ไม่ได้ส่งผลกระทบต่อสังคม ถือว่าเป็นการหลอกลวง และไม่เป็นธรรมสำหรับ Queen

Fish – เมื่อไปดูหลักเกณฑ์ข้อ 2.2 นั้น รายการหรือการพรรณานี้ไม่เป็นความจริง และทำให้คนเข้าใจผิดได้แต่ไม่ได้เป็นสาเหตุให้เกิดอันตรายใดๆ

สิทธิเสรีภาพในการแสดงออกความคิดเห็นคือสิทธิรับรู้และให้ข้อมูลข่าวสารความคิดโดยไม่ถูกแทรกแซงโดยอำนาจของรัฐธรรมนูญยุโรปว่าด้วยสิทธิมนุษยชน

การมีสิทธิเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น มาพร้อมกับหน้าที่และความรับผิดชอบเพื่อประโยชน์ของความมั่นคงของชาติการบูรณาการของทางด้านยุโรป และทางภูมิภาคหรือความปลอดภัยทางด้านสาธารณะ การปกป้องความไม่เป็นระเบียบของสังคม หรืออาชญากรรมในสังคมและเพื่อปกป้องสุขภาพหรือความดีงาม การปกป้องชื่อเสียง หรือสิทธิผู้อื่น การป้องกันเปิดเผยข้อมูล ที่ได้รับมาอย่างลับๆ หรือเพื่อเป็นการไว้ซึ่งอำนาจ หรือความเป็นกลางของศาล

การนำเสนอข้อมูลออกไปต้องคำนึงช่องทางที่นำเสนอเช่น Free TV กับ BBC ความคาดหวังของผู้ชมการนำเสนอรายการที่รุนแรงก็จะมีมาก่อนที่จะนำเสนอหัวข้อนั้น เรื่องของเวลาแต่ละประเทศไม่เหมือนกันในเรื่องของประวัติศาสตร์รัฐบาลเป็นผู้ครอบครองสื่อหรือไม่

ลักษณะหรือประเภทของการกำกับดูแล

	ข้อดี	ข้อเสีย
การกำกับดูแลตนเอง	รู้ตัวว่าควรกำกับดูแลอย่างไร สามารถยืดหยุ่นได้ไปตามสถานการณ์ ง่ายต่อการกำกับดูแล	มีอคติเพราะตัวผู้ประกอบการจะ เข้าข้างตนเองและไม่มีกฎหมาย รองรับตนเองจึงไม่มีการปฏิบัติ ตามกฎระเบียบ
การกำกับดูแลร่วมกัน	อำนาจของกฎหมายสนับสนุนอยู่แต่ตัว ผู้ประกอบการมีส่วนร่วมในการกำกับ ดูแลสามารถยืดหยุ่นได้ สามารถตอบสนองกับปัญหาได้ ค่อนข้างรวดเร็ว	ต้องมีคนมาคอยกำกับดูแล ถ้าสาธารณชนเกิดมีปัญหาก็ค จะต้องไปหาหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อย่างเช่น Ofcom หรือ ASA บางทีก็เกิดการขัดแย้งกันและ ต้องใช้ค่าใช้จ่ายเยอะ
ตามธรรมเนียมหรือ กฎหมายองค์กร	ผู้ประกอบการเมื่อมีปัญหาจะไปถูก	เรื่องเล็กๆแต่มีกระบวนการ ซับซ้อนทำให้กลายเป็นเรื่องใหญ่

ศาสนา&สิทธิเสรีภาพในการแสดงออก

Case 1- นี้หรือรากฐานของสิ่งชั่วร้าย Channel 4, 9 มกราคม 2549 & 16 มกราคม 2549;

20:00

บทนำ

นี่คือรายการโทรทัศน์ ที่ถูกนำเสนอโดยอาจารย์ของมหาวิทยาลัย Oxford มันเป็นเรื่องทำทนาย ซึ่ง เขาอธิบายว่า” กระบวนการของความคิดที่ไม่ศรัทธา” ในรายการเขาตั้งคำถามว่าทำไมความเชื่อที่คัดค้านต้อง ปรากฏกับเขาเพิ่มมากขึ้นและทำไมคนในศาสนาถูกยอมรับที่สอนเด็กๆของพวกเขาเค้า ความเชื่อของเขาตั้งแต่อายุน้อย

ประเด็น

ผู้ร้องเรียนคิดว่ารายการมีความก้าวร้าวและการประชดประชันศาสนา มันแสดงถึงมีทิวี่ ไม่ยอมรับ ความคิดที่แตกต่าง อคติ และต่อต้านมุมมองที่เกี่ยวกับศาสนาในรายการผู้ดำเนินรายการ พูดว่า

“บรรดาผู้ที่ยึดมั่นในศาสนายูดาห์ ,ศาสนาคริสต์หรืออิสลามยังคงประสงค์ที่จะไม่ใช่เหตุผล ผมคิดว่า วิทยาศาสตร์กำลังย้อนกลับไปให้ความเชื่อทางศาสนาแต่ผมผิด ห่างไกลจากการถูกโจมตี ที่ต่อสู้กับความศรัทธาอยู่ ในการแข่งขันทั่วโลกกับผลที่ตามมาสะพรึงกลัว ในฐานะที่เป็นนักวิทยาศาสตร์ ผมกำลังเพิ่มความกังวลโดย ความ ศรัทธาวิบนทอนวิทยาศาสตร์ได้อย่างไร มันเป็นบางสิ่งที่เราต้องต่อต้านเพราะความเชื่อที่ไม่มีเหตุผลนำไปสู่ความ รุนแรงทั่วโลก ผมเชื่อว่า (ศาสนา) สามารถนำไปสู่ความติงามและความยืดหยุ่นของศีลธรรมและฉันทกัวลมากเกี่ยวกับการ ปลุกฝังลัทธิความเชื่อเด็กของพวกเขา ฉันทต้องการที่จะแสดงการกระทำที่เกี่ยวกับความเชื่อ เหมือนกับไวรัสที่

โจมตีพวกคนรุ่นใหม่และส่งผลกระทบต่อจากรุ่นสู่รุ่น ผมต้องการจะถามว่าตำนานโบราณควรจะถูกสอนตามความเป็นจริงในโรงเรียน ถึงเวลาที่จะตั้งคำถามว่าสิ่งที่ทำทารุณต่อเด็กเด็กที่ไร้เดียงสาโดยความคิดในการเชื่อถือโศกกลางของนรกการกระตุ้นอารมณ์และการสาปแช่ง ศาสนาคือความเชื่อในความผูกพันสูงสำหรับความเชื่อที่มีจุดมุ่งหมาย มันไม่ดีสำหรับเด็กของเราและมันไม่ดีสำหรับคุณ”

หลักเกณฑ์:

4.1 ผู้กระจายเสียงทางวิทยุและโทรทัศน์บริหารความรับผิดชอบในระดับที่เหมาะสมโดยการเคารพเนื้อหาของรายการซึ่งเป็นรายการเกี่ยวกับศาสนา

4.2 มุมมองทางศาสนาและความเชื่อของความเป็นเจ้าของโดยเฉพาะอย่างยิ่งหรือเกี่ยวกับนิกายในศาสนาคริสต์ต้องไม่ขึ้นอยู่กับ การดูแลที่ไม่ถูกต้อง

คำถาม

1. สิ่งที่เป็นปัจจัยที่คุณจะคำนึงถึงในการผลิตรายการโทรทัศน์?

คำตอบ

1. ช่วงเวลาในการออกอากาศ
2. เนื้อหาเกี่ยวกับการออกอากาศต้องไม่สร้างความแตกแยก

คำถาม

2. ความสำคัญการแสดงออกของเสรีภาพที่นี้เมื่อเทียบกับศักยภาพที่จะกลายเป็นอย่างไร?

คำตอบ

ประเด็นความจริงความถูกต้องและไม่นำไปสู่ความเข้าใจผิด

Case 2- Channel 4 Stand up for the Week (ตอนตึก)

บทนำ

นี่เป็นการแสดงตลกตลกโดยนักแสดงตลกที่เป็นที่รู้จักกันดี กำลังถกเถียงเฉพาะประเด็น

ประเด็น

นักแสดงตลกสร้างเรื่องตลกจำนวนหนึ่งและอ้างอิงถึงโบสถ์คาทอลิก และความเกี่ยวข้องกับการข่มเหงทางเพศของเด็ก ผู้ร้องเรียนเชื่อว่านี่เป็นการโจมตีในความเชื่อเกี่ยวกับศาสนา

ตลกพูดว่า:

“นี่เป็นสัปดาห์หนึ่งในอังกฤษ ตัวได้ขายไปหมดแล้วสำหรับศิลปินตลกเดี่ยวที่โด่งดังที่สุดในโลกนี้นั้นเขาเป็น ผมไม่ได้ล้อเล่นชีวิตของสันตะปาปา ไช้มันกำลังจะใหญ่ มันกำลังเหมือน ไมเคิล แจ็คสัน ที่ 02... ถ้าคุณต้องที่จะเห็นการแสดงครั้งหนึ่งในชีวิต และคุณกำลังเต็มใจที่จะมองข้าม เด็กที่เล่นซอ (ศัพท์แสลงสำหรับโรคใคร่เด็ก) นี่เป็นข้อบกพร่องสำหรับคุณ ตัวสำหรับสันตะปาปาแท้ที่จริงแล้วลดราคา นั้นเป็นราคาที่ 25 ปอนด์ สิบปอนด์ และ (ฉันไม่ได้พูดเกินจริง) เด็กฟรี คุณไม่สามารถแต่งเรื่องขึ้นมาเอง พวกเขาประกาศด้วยว่า Susan Boye (นักร้องอังกฤษ) กำลังให้การสนับสนุนพระสันตะปาปาเป็นข้อบกพร่องของเขาใน Glasgow เชื่อมันหรือไม่ เขาชื่นชมในการตัดสินใจของเธอเองและความเชื่อตัวเอง ให้ตัวฉันชื่อสัตย์ถ้าคุณเป็นสมาชิกก่อนหน้าของ Hilter Youth และหัวหน้าของหนึ่งในกลุ่มคณะผู้ร่วมเพศกับเด็กและคุณคิดว่าคุณกำลังเข้าสู่สวรรค์ หลังจากนั้นมันไม่ใช่ความเชื่อของ Susan ซึ่งต้องถูกชื่นชม อะไรทำให้คุณคิดว่าคุณมีโอกาสที่เข้าไปสู่สวรรค์ Popy (ชื่อเล่นของพระสันตะปาปา) การอ้างอิงต่อไปเป็นที่เกิดกับเด็กที่ฆ่าเราแบบวิบัติถาวร”

หลักเกณฑ์:

2.1 มาตรฐานเป็นที่ยอมรับโดยทั่วไปต้องถูกใช้กับเนื้อหาของรายโทรทัศน์และการบริการวิทยุอาทิเพื่อจัดการการคุ้มครองที่เพียงพอสำหรับสมาชิกของสาธารณะจากการผนวกในการให้บริการที่ให้โทษและหรือเนื้อหาที่รุนแรง

3.3 เนื้อหาซึ่งอาจจะก่อให้เกิดความรุนแรง ต้องถูกตัดสินโดยบริบท

คำถาม

1. ปัจจัยอะไรที่ทำให้คุณพิจารณารายการ
2. การแสดงออกอย่างเสรีภาพสำหรับอย่างไรต่อการฝ่าฝืนกฎที่เกิดขึ้นได้
3. รายการนี้รายออกอากาศและฝ่าฝืนประมวลกฎหมายหรือไม่

จากกรณีศึกษา ทั้ง 2 case ในอังกฤษตัดสินแล้วว่าไม่ผิดหลักเกณฑ์เลย

Case แรก อาจจะขัดใจคนดูบ้าง แต่วาอยู่ในระดับที่รับได้ เป็นสิทธิเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น อีกอย่างช่องที่ออกอากาศ อาจารย์เคยบอกว่าต้องดูบริบท เช่นออกใน Channel 4 เป็นช่องของคนกลุ่มน้อย ทั้งพิธีกรเองเป็นนักวิชาการที่ไม่นับถือพระเจ้า คือไม่มีศาสนา ในตอนเริ่มต้นเราเห็นข่าวสารชัดเจนว่าเป็นรายการที่เคร่งเครียดในทางวิชาการ ตอนแรกดูคลิปสั้นๆ จะดูเหมือนเป็นการถกเถียงเพียงข้างเดียว แต่เมื่อดูรายการทั้งหมดแล้วมีการสัมภาษณ์ความคิดเห็นหลายๆ คนที่แตกต่างกัน มีการท้าทาย โต้เถียง และเป็นสารคดีต่อต้านศาสนา โดยไม่ไม่เลือกว่าเอาศาสนาใดมาโจมตีและมีเนื้อหาทางวิชาการมาสนับสนุน

Case ที่ 2 เป็นรายการตลก ต้องมีการถกเถียงซึ่งเป็นเรื่องปกติของรายการ ทำให้สามารถพูดออกมาได้ตรง

กล่าวคือทั้ง 2 case เป็นการแสดงความคิดเห็นในทางความคิด ซึ่งสังคมอังกฤษรับได้

การเผยแพร่สื่อที่มีเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับศาสนาและเสรีภาพในการแสดงออก และการกระทำที่ผิดกรณีศึกษา : (Religion , freedom of expression and offence)

กรณีศึกษา : รายการ Stand up for the week channel 4 (late night)

รายการ Stand up for the week Channel 4 (Late night) เป็นรายการที่ออกอากาศทางช่อง ๔ เวลากลางคืน เป็นรายการที่มีผู้ดำเนินรายการเป็นนักแสดงตลกที่มีชื่อเสียง ในการออกอากาศนั้น มีประเด็นที่ได้รับความสนใจจากประชาชนเป็นอย่างมาก คือประเด็นเกี่ยวกับการกล่าวถึงผู้นำทางศาสนาที่มีเพศสัมพันธ์กับเด็กผู้หญิง และผู้ดำเนินรายการได้กล่าวในตอนหนึ่งว่า "ในสหราชอาณาจักรนั้น ทุกๆสัปดาห์จะมีการแสดงและตัวเข้าชมทุกใบจะถูกจำหน่ายหมดสำหรับการแสดงเดี่ยวของศิลปินในจักรวาล ซึ่งหมายถึงไปปี การแสดงดังกล่าวนี้ยิ่งใหญ่เช่นเดียวกับการแสดงโชว์ของ Michael Jackson และสำหรับผู้ที่จะเห็นว่าการมีเพศสัมพันธ์กับเด็กนั้นถือเป็นเรื่องปกติ การแสดงนี้มันจะยอดเยี่ยมมากสำหรับคุณ และในปัจจุบันตัวชมการแสดงดังกล่าวนี้ ได้ลดราคาอยู่เพียง 25 ปอนด์, 10 ปอนด์ และฟรีสำหรับเด็ก" นอกจากนี้ ผู้ดำเนินรายการยังกล่าวอีกว่า "หากคุณอยู่ในยุคสมัยของฮิตเลอร์และเป็นผู้ที่ชื่นชอบการมีเพศสัมพันธ์กับเด็ก และคุณยังเชื่ออีกว่าการมีเพศสัมพันธ์กับเด็กนั้นทำให้คุณกำลังได้ขึ้นสวรรค์ เพราะฉะนั้น อะไรที่ทำให้คุณคิดว่าคุณมีโอกาสได้ขึ้นสวรรค์ล่ะไปปี ?" ทั้งนี้ รายการดังกล่าวได้มีผู้ร้องเรียนเป็นอย่างมาก เนื่องจากผู้ชมเห็นว่า มีเนื้อหาสาระไม่เหมาะสม อีกทั้ง เนื้อหาสาระนั้นยังมีความรุนแรงและกระทบต่อความเชื่อทางศาสนาอีกด้วย

ประเด็นเกี่ยวกับเนื้อหาลามกอนาจารและเนื้อหาทางเพศ (Nudity and Sexuality)

นิยามของเนื้อหาที่มีลักษณะลามกอนาจารหรือเนื้อหาที่สื่อเสียไปในทางเพศ รวมไปถึงเนื้อหาที่ใช้ความรุนแรงและใช้สารเสพติด ซึ่งมีแนวโน้มที่จะชักนำให้ผู้รับชมผิดศีลธรรม กระตุ้นอารมณ์ทางเพศ และ ชักนำให้ผู้รับชมกระทำการใดๆที่เสื่อมถอย ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อผู้อื่น

แนวทางปฏิบัติและหลักเกณฑ์ในการพิจารณารายการที่มีเนื้อหาที่สื่อเสียไปในทางลามกอนาจารหรือมีเนื้อหาทางเพศที่ออกอากาศในสื่อต่างๆนั้น มีรายละเอียด ดังนี้

1. **เกี่ยวกับลักษณะเนื้อหาในการออกอากาศ** จะมีการพิจารณาเนื้อหาทั้งภาพและเสียงที่จะนำไปออกอากาศว่าเข้าข่ายตามนิยามของคำว่า ลามกอนาจารหรือไม่ โดยรายการที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับความรุนแรงหรือเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์นั้น จะไม่สามารถออกอากาศได้ในช่องฟรีทีวี โดยสามารถออกอากาศได้ในช่องที่ให้บริการโทรทัศน์ระบบบอกรับเป็นสมาชิก แต่อย่างไรก็ตาม เนื้อหาที่ออกอากาศนั้นจะต้องอยู่ในขอบเขตที่พอเหมาะ ไม่เป็นการลามกอนาจารหรือก่อให้เกิดความเสื่อมทรามทางจิตใจ

2. **ช่วงเวลาที่จะออกอากาศ** รายการที่มีเนื้อหาหรือภาพประกอบหรือข้อความที่สามารถสื่อได้ถึงเรื่องทางเพศนั้น สามารถออกอากาศได้ในช่วงเวลาที่กำหนดไว้เท่านั้น เช่น ออกอากาศในช่วง Prime time , ช่วงเวลา watershed หรือระหว่างช่วงเวลา 22.00 – 05.30 น. เป็นต้น

3. **ช่องทางที่จะออกอากาศ** จะพิจารณาถึงความครอบคลุมช่องทางนำเสนอว่าผู้ชมสามารถเข้าถึงได้มากน้อยเพียงใด ซึ่งปัจจุบันกำหนดว่าต้องออกอากาศได้ในช่องที่ให้บริการโทรทัศน์ระบบบอกรับสมาชิกเท่านั้น อีกทั้งยังต้องมีการจำกัดการเข้าถึงโดยมีมาตรการที่สามารถตรวจสอบได้ว่าผู้ที่จะรับชมนั้นเป็นสมาชิกที่บรรลุนิติภาวะแล้ว โดยการจำกัดการเข้าถึงดังกล่าวนั้น จะเป็นการป้องกันในด้านเทคนิค เช่น ให้มีการรหัสผ่าน เป็นต้น

4. **จุดประสงค์ในการออกอากาศ** จะพิจารณาถึงประเภทของเนื้อหาที่นำเสนอและดูว่ามีความสอดคล้องกับจุดประสงค์ในการเผยแพร่หรือไม่

ดังนั้น ในการพิจารณาเนื้อหารายการที่ออกอากาศว่ามีลักษณะลามกอนาจาร หรือขัดต่อกฎหมายหรือไม่ และมากน้อยเพียงใดนั้น จะต้องพิจารณาโดยใช้แนวทางทั้ง 4 ข้อดังกล่าวข้างต้นประกอบกัน

แนวทางการกำกับดูแลเนื้อหาที่สื่อเสียไปในทางอนาจารหรือมีเนื้อหาทางเพศ

1. **Censorship** – การเซ็นเซอร์เนื้อหาภาพ/เสียงที่ออกอากาศ เช่น การเบลอภาพ หรือการตัดต่อเนื้อหา

2. **Watershed** – การกำหนดช่วงเวลาการออกอากาศ ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นช่วงเวลากลางคืน เพื่อป้องกันไม่ให้เยาวชนรับชมได้

3. **Pay-tv** – มีการจำกัดอายุของผู้รับชม โดยต้องมีการชำระค่าธรรมเนียมและแสดงหมายเลขบัตรประจำตัวประชาชน เพื่อป้องกันไม่ให้เยาวชนรับชมได้

กรณีศึกษา: The Root of All Evil? Channel4, 9 January 2006 & 16 January 2006

การออกอากาศของรายการ The Root of All Evil? ออกอากาศโดยช่อง 4 เมื่อวันที่ 9 มกราคม 2006 และ วันที่ 16 มกราคม 2006 เวลา 20.00 น. การออกอากาศเนื้อหารายการหัวข้อ The Root of All Evil? เป็นการออกอากาศเนื้อหารายการในลักษณะการนำเสนอในรูปแบบภาพยนตร์สั้น จัดทำขึ้นโดยศาสตราจารย์มหาวิทยาลัย อ็อกซฟอร์ด โดยศาสตราจารย์ได้อธิบายเกี่ยวกับเรื่องกระบวนการหรือแนวทางในการเลือกที่จะศรัทธาสิ่งใดสิ่งหนึ่งโดยปราศจากการกลั่นกรองทางความคิดหรือปราศจากการใช้เหตุผล ทำให้เกิดข้อสงสัยว่าเพราะเหตุใดเหตุจากการขัดแย้งนั้นมาจากการศรัทธาต่อศาสนา และเพราะเหตุใดทำไมเด็กวัยแรกเริ่มถึงได้รับการปลูกฝังต่อความเชื่อทางศาสนาตั้งแต่เยาว์วัย

จากการออกอากาศของรายการดังกล่าวได้มีผู้ร้องเรียนเกี่ยวเนื้อหารายการมายัง The Office of Communications (OFCOM) โดยแสดงความคิดเห็นต่อรายการที่มีเนื้อหาสาระที่มีความรุนแรงทางศาสนา แสดงถึงการไม่ยอมรับความแตกต่างทางศาสนา และการต่อต้านทางศาสนา นอกจากนี้พิธีกรรายการยังดังกล่าวได้กล่าวข้อความ "...ฉันคิดว่าวิทยาศาสตร์จะทำให้ความเชื่อทางศาสนาถดถอยแต่ฉันคิดผิด ในฐานะนักวิทยาศาสตร์ ฉันกังวลเป็นอย่างมากว่าความศรัทธาจะกีดกร่อนความรู้ทางวิทยาศาสตร์ ดังนั้นเราควรจะต้องต้านความเชื่อทางศาสนา เพราะว่าการศรัทธาทางศาสนาที่ปราศจากการใช้เหตุผลนั้นย่อมนำมาซึ่งการไม่ยอมรับความคิดเห็นที่แตกต่างอย่างรุนแรงทั่วโลก..." "...ฉันเชื่อว่าศรัทธาทางศาสนาสามารถนำไปสู่ศีลธรรมจรรยาที่บิดเบือนและแข็งกระด้าง และฉันกังวลเป็นอย่างมากเกี่ยวกับการปลูกฝังความเชื่อทางศาสนาให้กับเด็กๆของพวกเรา ฉันต้องการชี้ให้เห็นว่าศรัทธาทางศาสนาได้แพร่กระจายตัวออกไปเสมือนดังเป็นไวรัสที่โจมตีเด็กๆและส่งผลกระทบต่อเยาวชนรุ่นต่อไป..." "...ฉันอยากถามว่าตำนานหรือเทพนิยายสมัยโบราณควรจะถูกสอนว่าเป็นเรื่องจริงในโรงเรียนต่างๆหรือไม่..." "...มันถึงเวลาที่จะตั้งคำถามว่าการสอนเด็กๆที่ไร้เดียงสาเกี่ยวกับแนวความคิดหรือความเชื่อทางศาสนาที่เป็นเรื่องเหนือธรรมชาติเป็นสิ่งที่สมควรกระทำหรือไม่.."

กฎข้อบังคับในการกำกับดูแลของ The Ofcom Broadcasting Code ที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์กรณีศึกษาี้คือ

กฎข้อ 4.1 ผู้แพร่ภาพหรือกระจายเสียงต้องมีความรับผิดชอบในระดับที่เหมาะสมต่อเนื้อหารายการทางศาสนา

กฎข้อ 4.2 การออกอากาศเนื้อหารายการที่เกี่ยวข้องกับแนวความคิดหรือความเชื่อทางศาสนาที่เกี่ยวข้องหรือสัมพันธ์กับศาสนาใดศาสนาหนึ่งหรือนิกายใดนิกายหนึ่งโดยเฉพาะเจาะจงต้องไม่กระทำโดยวิธีการที่ไม่ถูกต้องหรืออาจก่อให้เกิดอันตราย

แม้ว่าบุคคลทุกคนจะมีสิทธิเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น การพูด การเขียน การพิมพ์ การโฆษณา และการสื่อความหมายโดยวิธีอื่น ซึ่งวิธีอื่นในที่นี้รวมไปถึงการแพร่ภาพหรือกระจายเสียงทางโทรทัศน์ด้วยนั้น แต่การใช้สิทธิเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นนั้นต้องอยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายด้วย ซึ่งหนึ่งในกฎหมายที่เราต้องพิจารณากันได้แก่ The Ofcom Broadcasting Code ข้อ 4.1 และ 4.2

จากกรณีศึกษาดังกล่าวเป็นการถ่ายทอดทางความคิดเห็นและแง่มุมทางศาสนา ซึ่งล้วนเป็นเรื่องที่มีความละเอียดอ่อน ดังนั้น ผู้แพร่ภาพหรือกระจายเสียงต้องมีความระมัดระวังในการนำเสนอเนื้อหา เพราะอาจก่อให้เกิดความขัดแย้งในสังคมและอาจก่อให้เกิดสงครามทางศาสนาได้ เกณฑ์ในการพิจารณาว่าผู้แพร่ภาพหรือกระจายเสียงมีความรับผิดชอบต่อเนื้อหารายการหรือระดับความรุนแรงของเนื้อหารายการ ที่อาจส่งผลกระทบต่อสังคมในภาพรวมจนถึงอาจเกิดความขัดแย้งหรือความสงบเรียบร้อยในสังคมนั้น มีหลักเกณฑ์ดังนี้

1. การกำหนดช่วงเวลาในการออกอากาศ ต้องตระหนักและคำนึงถึงกลุ่มผู้ชมในช่วงเวลาการออกอากาศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงเวลาของครอบครัว เด็กและเยาวชน
2. การแพร่ภาพและกระจายเสียง โดยพิจารณาการสื่อความหมายจากการลำดับภาพในการนำเสนอ เช่น การถ่ายทอดภาพซ้ำๆการใช้มุมกล้อง และเทคนิคต่างๆ ในการสื่อความหมายและเจตนาธรรมณ์ ในลักษณะเชิงบวกหรือเชิงลบ เพราะความหมายที่สื่อออกไปอาจก่อให้เกิดการรู้และเข้าใจผิด ส่งผลให้เกิดทัศนคติที่ไม่ดีได้
3. การใช้เสียงเพลงในการประกอบการเนื้อหารายการ ใช้การพิจารณาจากเพลงหรือจังหวะที่ใช้ว่าต้องการให้ผู้ชมเกิดความรู้สึกในรูปแบบ

4. ช่องทางในการเลือกรับชม โดยพิจารณาว่าช่องรายการที่ออกอากาศเป็นช่อง FREE TV หรือเป็นช่องแบบบอกรับสมาชิก

5. การขึ้นขอความเตือนสำหรับรายการที่มีเนื้อหารายการที่มีความรุนแรง และอาจก่อให้เกิดความเข้าใจผิด อาจพิจารณาว่ามีการขึ้นข้อความเตือนกำกับบนหน้าจอเพื่อให้ผู้ชมสามารถใช้วิจารณญาณในการรับชม นอกจากนี้ยังอาจพิจารณาจากขนาดและสีของตัวอักษรของข้อความที่ใช้ในการแจ้งเตือนในรายการด้วย

จากกรณีศึกษาพบว่ารายการนี้เป็นรายการประเภทสารคดีโดยมีผู้จัดทำเป็นบุคคลที่เป็นนักวิชาการ และไม่มีกรกล่าวพาดพิงถึงความเชื่อหรือมุมมองทางศาสนาของศาสนาหรือนิกายใด โดยเฉพาะเจาะจงทำให้ไม่ได้มีประเด็นในการจำกัดการนำเสนอ อีกทั้งยังเป็นรายการที่ออกอากาศในช่วงเวลาของผู้ใหญ่ด้วย

ความเป็นธรรมและความเป็นส่วนตัว (Fairness and Privacy)

ปัจจุบันในยุคดิจิทัลที่เต็มไปด้วยความหลากหลายของข้อมูลข่าวสารการกำกับดูแลสื่อจึงมีความซับซ้อนมากขึ้น ผู้บริโภคจำเป็นต้องมีข้อมูลที่เพียงพอในการตัดสินใจและรู้เท่าทันสื่อ (Media Literacy) ในสังคมประชาธิปไตยที่เต็มรูปแบบภาคประชาชนมีสิทธิในการแสดงความคิดเห็นและโต้เถียงได้ทุกกรณี บนพื้นฐานของความหลากหลายและโปร่งใส ซึ่งส่งผลให้ภาคสังคมและวัฒนธรรมมีมาตรฐานขึ้น สนับสนุนให้มีการขยายตัวในวงกว้าง ภายใต้ความเหมาะสมของระดับเสรีภาพในการแสดงออก

หลักในการกำกับดูแล

1. มีเป้าหมายที่ชัดเจน
2. ถ้าต้องแทรกแซงจะแทรกแซงเฉพาะสิ่งที่จำเป็น
3. การแทรกแซงจะต้องอยู่บนพื้นฐานของ ความคงเส้นคงวา ทันที่ทันใจ มีประสิทธิภาพ มีเหตุมีผล น่าเชื่อถือและโปร่งใส
4. มีความเป็นอิสระจากภาครัฐ ภาคอุตสาหกรรม

สิทธิเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นอาจส่งผลกระทบต่อสิทธิส่วนบุคคล หลักปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องสิทธิส่วนบุคคลนั้นอยู่ในส่วนที่ 8 (Section 8) ของ Ofcom Broadcasting Code โดยกฎข้อที่ 8.1ระบุว่า

“การละเมิดสิทธิส่วนบุคคลในรายการวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ หรือการเชื่อมโยงกับเนื้อหาสาระในรายการ ต้องมีเหตุผลอันสมควร”¹

ความหมายคือ ผู้ประกาศ ผู้จัดรายการ ผู้ผลิตรายการวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ ต้องมีเหตุผลอันสมควรต่อการกระทำที่อาจละเมิดสิทธิความเป็นส่วนตัวในกรณีที่ต้องมีการนำเสนอเนื้อหาบางอย่าง โดยต้องแสดงให้เห็นว่าประโยชน์สาธารณะมีความสำคัญกว่าสิทธิส่วนบุคคล เช่น การเปิดเผยข้อมูลเป็นไปเพื่อการตรวจสอบอาชญากรรม และการปกป้องสุขภาพของประชาชนหรือความปลอดภัย

ความคาดหวังโดยชอบธรรมเกี่ยวกับสิทธิส่วนบุคคล (Legitimate Expectation of Privacy) นั้นจะแตกต่างกันไปตามสถานที่และลักษณะของข้อมูล กิจกรรมหรือสภาพการณ์ โดยมีปัจจัยต่างๆ ที่ต้องคำนึงถึง อาทิ สิ่งที่เกิดขึ้นนั้นกำลังปรากฏอยู่ในพื้นที่สาธารณะหรือไม่ บุคคลคนนั้นเป็นบุคคลที่อยู่ในความสนใจของสังคม หรือเป็นบุคคลสาธารณะหรือไม่ กิจกรรมนั้นๆ เป็นกิจกรรมส่วนตัวหรือไม่ และข้อมูลนั้นๆ เป็นข้อมูลส่วนบุคคลหรือไม่ ถึงแม้จะอยู่ในพื้นที่สาธารณะ ในบางสถานการณ์บุคคลก็ถูกคาดหวังโดยชอบธรรมที่จะได้รับความความเป็นส่วนตัวได้ กิจกรรมและสถานะบางอย่างนั้นมีลักษณะโดยธรรมชาติที่เป็นส่วนตัวซึ่งแม้จะเกิดขึ้นในพื้นที่สาธารณะแล้ว การถูกถ่ายทำถือเป็นการละเมิดสิทธิส่วนบุคคลได้ ตัวอย่างเช่น การที่บุคคลหนึ่งกำลังเดินอยู่บนถนนแล้วเกิดภาวะหัวใจล้มเหลวขึ้นมา ภาวะนี้ถือว่ามีลักษณะโดยธรรมชาติที่เป็นส่วนตัว ดังนั้น หากมีนักข่าวมาถ่ายภาพบุคคลคนนี้ก็อาจถือ

¹ THE OFCOM BROADCASTING CODE 2011

เป็นการละเมิดสิทธิส่วนบุคคลได้ นอกจากนี้บุคคลที่อยู่ในความสนใจหรือการตรวจสอบของสังคม เช่น ผู้ต้องหา หรือ คนดัง บุคคลนั้นและคนในครอบครัวของเขา ก็มีความชอบธรรมที่จะได้รับความเป็นส่วนตัว แม้ว่าบางครั้งพฤติกรรมส่วนตัวก็อาจสามารถยกขึ้นมาเป็นประเด็นเรื่องประโยชน์สาธารณะได้ เช่น พฤติกรรมส่วนตัวของนักการเมือง บางอย่างก็อาจเกี่ยวข้องกับประโยชน์สาธารณะ

ทั้งนี้สื่อจะต้องระมัดระวังเกี่ยวกับความยินยอมให้ถ่ายทำ ในกรณีที่ผู้เสียหายร้องขอให้ยุติการ ออกอากาศภาพหรือเสียงนั้น สื่อต้องปฏิบัติตาม หากไม่มีการร้องขอเช่นนั้นก็สามารถออกอากาศต่อไปได้ และ สื่อเองไม่ควรมีการแอบบันทึกภาพหรือเสียงสัมภาษณ์เพื่อแทรกในรายการที่นำเสนอข้อเท็จจริง นอกจากการขอ สัมภาษณ์นั้นถูกปฏิเสธ หรือการสัมภาษณ์นั้นไม่มีทางเกิดขึ้นได้ และจะทำให้ประเด็นการสืบค้นความจริงล้มเหลว กรณีนี้เป็นเหตุผลอันสมควรให้มีการแอบบันทึกภาพหรือเสียงสัมภาษณ์ได้

กรณีศึกษาที่ 1 เรื่องความเป็นส่วนตัว: ITV Yorkshire, *Calendar News*; วันที่ 22 กรกฎาคม ค.ศ. 2004 :

รายการ *Calendar News* เป็นรายการข่าวส่วนภูมิภาคใน Yorkshire ได้นำเสนอข่าวการพิพาทคดี นาง Shirley Capp ได้ขู่ขังผู้เป็นพยานให้กับคดีที่ฟ้องร้องลูกสาวของเธอคือ นาง Maxine Carr โดยนาง Maxine Carr ถูกตัดสินลงโทษ ด้วยข้อหาสมรู้ร่วมคิดและบิดเบือนความจริง จากคดีนาย Ian Huntley ฆาตกรรม เด็กนักเรียนหญิง 2 คน

ลูกสาวอีกคนหนึ่งของนาง Shirley Capp พร้อมด้วยสามี และลูกอีกสองคน (วัยเด็กเล็ก) ถูกสืบ บันทึกภาพขณะเดินออกจากศาล ภายหลังจากการพิพาทคดีฆาตกรรมของเธอ และภาพดังกล่าวถูกนำไป ออกอากาศในรายการข่าวนี้ ครอบครัว Hodgson จึงร้องเรียนได้รับการปฏิบัติไม่เป็นธรรม จากการเผยแพร่ภาพของ ครอบครัวในรายการข่าว เกิดการเชื่อมโยงโดยตรงกับการฆาตกรรม พวกเขาได้ร้องเรียนว่ากิริยาที่พวกเขาถูก บันทึกภาพขณะออกจากศาลนั้นทำให้คิดว่าพวกเขามีสิ่งที่ต้องการปกปิด นอกจากนี้พวกเขาเชื่อว่าการ ออกอากาศรายการดังกล่าวนี้ ตัวของเขาทั้งคู่และลูกสาวสองคนซึ่งเป็นเด็กนั้นถูกสื่อละเมิดสิทธิส่วนบุคคลโดยไร้ซึ่ง เหตุผลเพียงพอ

ช่อง ITV ยืนยันกลับว่า ไม่มีการล่วงล้ำความเป็นส่วนตัวของเด็ก เพราะเป็นเพียงภาพที่ติดตามช่วง สั้นๆ ด้วยความบังเอิญขณะที่กล้องติดตามถ่ายภพนายและนาง Hodgson ในขณะที่เดินทางมารับฟังการพิจารณาคดี ที่กำลังเป็นที่สนใจของสังคม รวมทั้ง นายและนาง Hodgson เองมิได้พยายามที่จะหลีกเลี่ยงลูกสาวจากการถูก ถ่ายภาพหรือพยายามปกปิดตัวเด็ก และถึงแม้ว่าจะมีการล่วงล้ำความเป็นส่วนตัวก็ตาม ส่วนภาพที่เผยแพร่ใน รายงานข่าวนั้นเป็นไปอย่างเหมาะสมของการรายงานคดีความที่เป็นประเด็นสำคัญต่อสาธารณะ ช่อง ITV ยังยืนยัน กรานด้วยว่าช่างภาพของช่องไม่ได้ติดตามถ่ายภาพของครอบครัว Hodgson แต่อย่างใด

กฎเกณฑ์ (Ofcom Broadcasting Code 2011):

7.2 ผู้กระจายเสียงและแพร่ภาพ และผู้ผลิตรายการ ต้องให้ความเป็นธรรมต่อผู้ที่มีส่วนใน รายการเว้นเสีย แต่ว่าจะมีเหตุผลอันสมควรอื่นใด

8.1 การละเมิดสิทธิส่วนบุคคลในรายการหรือเกี่ยวกับการได้มาซึ่งเนื้อหาในรายการนั้นต้องมี เหตุผลอันสมควร

8.20 ผู้กระจายเสียงและแพร่ภาพควรที่จะคำนึงถึงสิทธิส่วนบุคคลของเด็กและเยาวชนอายุต่ำกว่า 16 ปี เป็นพิเศษ มิใช่ว่าหากเด็กและเยาวชนเหล่านั้นเป็นบุคคลมีชื่อเสียง หรือเป็นบุตรของบุคคลมีชื่อเสียง หรือเพียง เพราะมีกิจกรรมที่โรงเรียนแล้วจะเป็นเหตุผลที่ตีพอให้สื่อละเมิดสิทธิส่วนบุคคลของพวกเขาได้

Ofcom พิจารณาตัดสินว่า ITV ไม่ได้ทำผิดกฎเกณฑ์เกี่ยวกับสิทธิส่วนบุคคล เนื่องจากกรณีดังกล่าวเป็นประเด็นสนใจของสาธารณะ ประกอบกับนายและนาง Hodgson เลือกที่จะพบบุตรทั้งสองมาที่ศาลด้วย รวมทั้งไม่ได้พยายามหลบเลี่ยงจากการถ่ายภาพ อย่างเช่น หลีกไปใช้ทางออกประตูด้านหลังของศาล เป็นต้น

กรณีศึกษาที่ 2 เรื่องความเป็นส่วนตัว: BBC 1, *Front Line*; วันที่ 5 พฤษภาคม ค.ศ. 2003

รายการนี้เป็นการถ่ายทอดเรื่องราวการทำงานของรถพยาบาล ภายหลังจากที่มีอุบัติเหตุเกิดขึ้นกับ Ms Claire Halliday ซึ่งต่อมา Ms Claire ได้ร้องเรียนว่า เธอถูกละเมิดสิทธิส่วนบุคคลอย่างมิชอบธรรม จากการนำเสนอภาพเธอหลังเกิดอุบัติเหตุทางรถยนต์ของครอบครัว ในการพิจารณาต้องคำนึงถึง:

- มีการละเมิดสิทธิส่วนบุคคลหรือไม่ และการละเมิดนั้นมีเหตุผลอันสมควรหรือไม่

กฎหมาย (The Ofcom Code 2011):

8.1 การละเมิดสิทธิส่วนบุคคลในรายการวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ หรือการเชื่อมโยงกับเนื้อหาสาระในรายการ ต้องมีเหตุผลอันสมควร

8.16 สื่อไม่ควรถ่ายทำหรือออกอากาศภาพหรือเสียงของบุคคลผู้อยู่ในภาวะฉุกเฉิน ผู้เคราะห์ร้าย จากอุบัติเหตุหรือโศกนาฏกรรม แม้ว่าเหตุการณ์จะเกิดขึ้นในพื้นที่สาธารณะก็ตาม การออกอากาศหรือถ่ายทำดังกล่าวถือเป็นการละเมิดสิทธิส่วนบุคคล เว้นแต่ว่าจะมีเหตุผลที่ดีพอ หรือได้รับการยินยอมให้ถ่ายทำ

Ofcom ตัดสินกรณีนี้ว่า ได้ละเมิดสิทธิส่วนบุคคลตามกฎหมายของ Ofcom เนื่องจากได้ทำการตรวจสอบเทปบันทึกภาพและพบว่า ผู้ร้องเรียนขณะนอนอยู่บนเตียงที่กำลังถูกนำขึ้นรถพยาบาล ได้แจ้งความจำนงพูดว่า “ฉันไม่อยากจะออกทีวี”

ความเกลียดชัง (Hatred)

การสร้างความเกลียดชังที่ส่งผลให้เกิดความรุนแรง มีปัจจัย ดังนี้

1. เสรีภาพในการแสดงออก
2. ความท้าทาย
3. บริบท
4. ศิลปะการใช้ถ้อยคำและการกระตุ้น

Broadcasting Code ที่เกี่ยวข้อง คือ

ข้อ 3.1 ห้ามออกเนื้อหาที่ยุยงส่งเสริมหรือกระตุ้นให้เกิดการก่ออาชญากรรมและทำให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อย

ข้อ 2.4 ห้ามออกเนื้อหาที่สนับสนุนหรือทำให้พฤติกรรมที่ต่อต้านสังคมหรือพฤติกรรมที่รุนแรงดูดี และมีแนวโน้มที่จะทำให้ผู้อื่นเลียนแบบพฤติกรรมดังกล่าว

การโฆษณาทางโทรทัศน์ (Commercial Activity TV)

รูปแบบต่างๆ ของการโฆษณา

- Advertising (การโฆษณา) เป็นสปอตโฆษณาสั้นๆ ขึ้นระหว่างรายการ
- Sponsorship (การสนับสนุน) ไม่ใช่สปอตโฆษณาและไม่นับเป็นเวลาโฆษณา โดยจะมี

เฉพาะตอนต้นและตอนท้ายของรายการ (ไม่ให้ปรากฏในระหว่างรายการ)

- **Product Placement (การแสดงสินค้าในรายการ)** โดยเริ่มมีการอนุญาตให้มีได้ในยุโรป และสหราชอาณาจักรแล้ว โดยจะต้องมีตัว **P** แสดงที่หน้าจอขณะรายการนั้นกำลังมีการโฆษณาแฝงเกิดขึ้น

- **Cross Promotion (การโฆษณาสินค้าระหว่างกัน) และ Self Promotion (การโฆษณาตนเอง)** เป็นสินค้าหรือบริการที่เกี่ยวข้องกับการออกอากาศ เช่น บริการ On-demand Service ของช่องนั้นเอง และ รวมถึงแอปพลิเคชันสำหรับการรับชมทางโทรศัพท์ เป็นต้น ดังนั้นผู้ที่ทำหน้าที่กำกับดูแลจะต้องจำกัดความให้ได้ว่าสินค้าบริการใดเกี่ยวข้องหรือไม่เกี่ยวข้องกับช่องหรือการให้บริการของช่องนั้นๆ

- **Programme-related Material** ช่วยในการรับชมรายการ

หลักของการกำกับดูแลการโฆษณา 4 ประการ

1. **Transparency (มีความโปร่งใส)** คือการที่ประชาชนผู้ชมรู้ว่ามีการโฆษณาสินค้า และรู้ว่าช่องรายการมีความสัมพันธ์ทางธุรกิจกับเจ้าของสินค้านั้นๆ และรู้ว่าเป็นการโฆษณาประเภทไหน

2. **ความแตกต่างระหว่างเนื้อหารายการกับโฆษณา (Distinction between Editorial and Advertising)** คือการที่ผู้ชมรู้ว่ามีส่วนสินค้าอยู่ในเนื้อหารายการนั้น เช่น หากมี Product Placement ในรายการ ช่องรายการต้องแสดงสัญลักษณ์ Product Placement ก่อนและขณะออกอากาศ

3. **การป้องกันโฆษณาแฝง (Protect from Surreptitious Advertising)** เพื่อคุ้มครองผู้บริโภค

4. **คงความเป็นอิสระด้านเนื้อหารายการ (Maintain Editorial Independence)**

Product Placement – Now การแสดงสินค้าในรายการทีวีของสหราชอาณาจักร – ปัจจุบัน

นับตั้งแต่ปี ค.ศ. 2011 จนถึงปัจจุบัน Product Placement ในสหราชอาณาจักรได้มีวิวัฒนาการ ตามการพิจารณาภายในกรอบกติกาที่ OFCOM วางไว้ แต่รูปแบบของ Product Placement ในวันนี้ของ สหราชอาณาจักรถือว่ามีความโดดเด่นสูง ดังตัวอย่างที่ผู้บรรยายได้นำมาให้รับชม เป็นการแสดงสินค้า Samsung Galaxy ในรายการ X-FACTOR โดยช่วงต้นรายการนั้นผู้เข้าร่วมรายการได้รับของขวัญเป็นผลิตภัณฑ์ของ Samsung รายการ จึงจับภาพปฏิกริยาต่างๆ ที่ผู้เข้าร่วมรายการมีต่อของขวัญที่ได้รับ

กรณีศึกษาการโฆษณาทางโทรทัศน์: Channel 5, Five News at 7, วันที่ 5 กุมภาพันธ์ 2552, เวลา 19:00 น.

เป็นการเสนอรายงานพิเศษ ประโยชน์ของนาฬิกาข้อมือที่ช่วยในการออกกำลังกาย ในรายการข่าวประจำวันทางช่อง Channel 5 ผู้ให้บริการทีวีช่องสาธารณะของสหราชอาณาจักร ผู้ร้องเรียนระบุว่ามีการบรรยายหรือกล่าวอ้างสรรพคุณสินค้าในรายการและยังมีการนำเสนอสินค้าที่เด่นจนเกินเหมาะสม ผู้ร้องเรียนคิดว่ารายการคงจะได้รับค่าตอบแทน แต่ในขณะนั้น Product Placement ยังไม่ได้รับอนุญาตให้มีได้ในรายการใดๆ เลย (โดยปัจจุบันอนุญาตให้มีได้ ยกเว้นรายการข่าว รายการเกี่ยวกับประเด็นที่อยู่ในความสนใจ (Current Affairs) รายการวิจารณ์ (Review) และรายการเด็ก)

Channel 5 ชี้แจงว่า เนื่องจากมีการนำรายการ Five News at 7 มาออกอากาศใหม่ในช่วงต้นปี 2009 ซึ่งเป็นรายการที่มีเป้าหมายกลุ่มผู้ชมเป็นผู้ชายในระดับวัยรุ่น ได้มีการนำเสนอการวิจารณ์สินค้าดังกล่าวเป็นเฉพาะตอน รวมถึงเนตบุ๊ก แวนกันน้ำ วิดีโอ และเครื่องฉายภาพยนตร์จิ๋ว หลังนำเสนอรายงานแล้ว ต่อด้วยการพูดคุยในสตูดิโอกับผู้เชี่ยวชาญในอุปกรณ์สินค้านั้นๆ Channel 5 ยืนยันว่าไม่มีการทำข้อตกลงใดๆ กับผู้ผลิตสินค้าต่างๆ ที่นำเสนอในรายการ และการนำเสนอนาฬิกาข้อมือ Garmin ดังกล่าว ทางช่องก็ไม่ได้รับสิ่งตอบแทนที่มีค่าใดๆ จากผู้ผลิตสินค้าเลย

ในช่วงของการสัมภาษณ์สดมีการกล่าวถึงนาฬิกา Garmin ส่วนเหตุผลด้านบรรณาธิการ มี 5 คนที่อ้างว่านาฬิกา GPS นั้นไม่ใช่เฉพาะสำหรับกลุ่มนักวิ่งที่ร่ำรวยเท่านั้นอีกต่อไป เมื่อพิจารณาว่ากลุ่มเป้าหมายของรายการคือคนวัยหนุ่มแล้ว จะเห็นว่าการเสนอนาฬิกาสำหรับวิ่งนั้นมีเหตุผลด้านบรรณาธิการที่เหมาะสม

กฎเกณฑ์ (ณ ขณะนั้น)

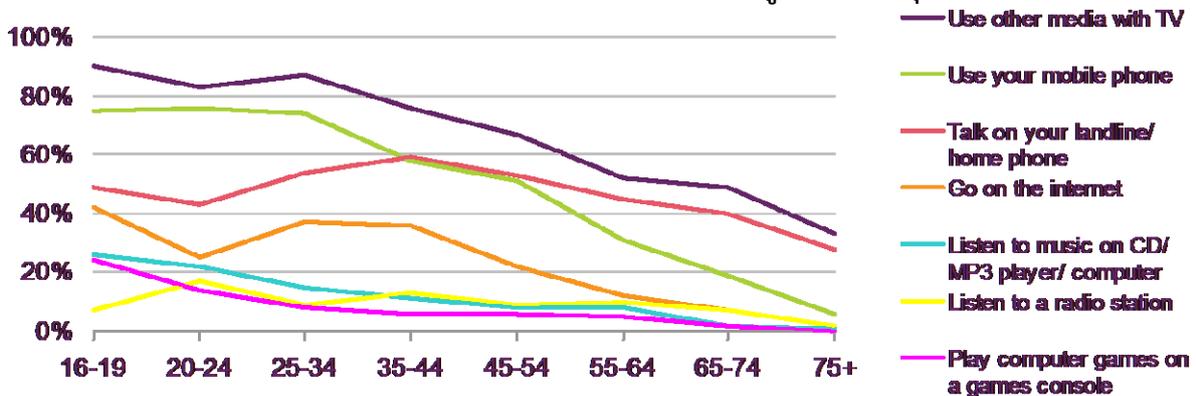
- 10.3 ห้ามมีการโปรโมทสินค้าและบริการในรายการ
- 10.4 ห้ามมีการแสดงสินค้าและบริการอย่างชัดเจนจนเกินความเหมาะสมในรายการ
- 10.5 ห้ามมีการแสดงสินค้าในรายการ (Product placement is prohibited)

การกำกับดูแลเนื้อหาในอนาคต

ปัจจุบันเนื้อหา (Content) ไม่จำกัดอยู่เฉพาะในสื่อวิทยุโทรทัศน์ (Broadcast) เท่านั้น แต่ยังมีอยู่ในสื่ออื่นๆ ด้วย ได้แก่ โทรศัพท์มือถือ คอมพิวเตอร์ส่วนตัว หรือ คอมพิวเตอร์ แท็บเล็ต ดังนั้น ผู้ที่ทำหน้าที่กำกับดูแลเนื้อหาจึงต้องพิจารณาว่าจะเลือกยกระดับการกำกับดูแลเนื้อหาในสื่อหรืออุปกรณ์อื่นๆ ให้มีความเข้มข้นเท่ากับสื่อวิทยุโทรทัศน์ หรือจะเลือกลดระดับความเข้มข้นของการกำกับดูแลเนื้อหาในสื่อวิทยุโทรทัศน์ให้เท่าเทียมกับในสื่ออื่นๆ โดยให้มีนัยยะที่สัมพันธ์กัน

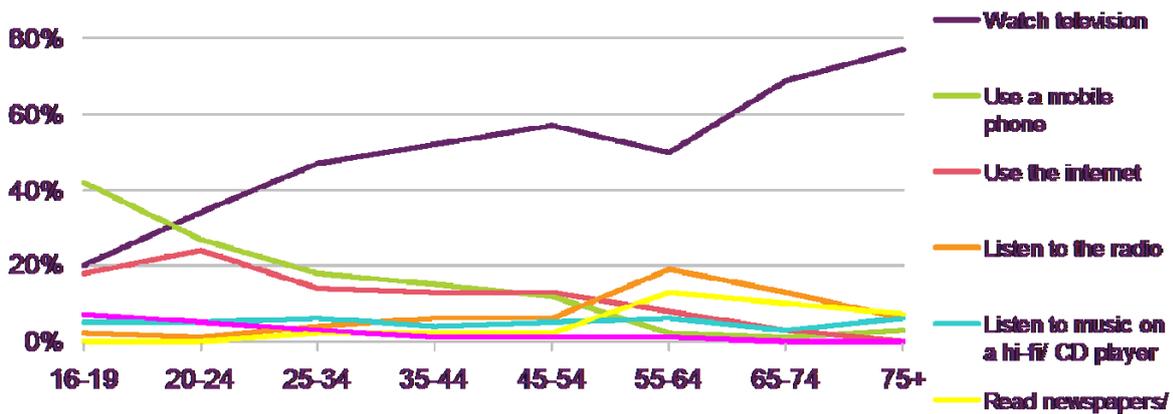
พฤติกรรมของผู้บริโภคสื่อได้เปลี่ยนแปลง จากแผนภาพที่ 1 แสดงถึงเส้นกราฟความถี่ในการใช้สื่ออื่นๆ ระยะเวลาดูทีวี แบ่งตามช่วงอายุ จะเห็นได้ว่าการรับชมโทรทัศน์มีความสำคัญหรือดึงดูดความสนใจได้น้อยลง โดยเฉพาะในกลุ่มผู้ชมที่อายุน้อย สังเกตว่ายิ่งคนอายุน้อยก็จะมีกิจกรรมอื่นๆ เช่น คุยโทรศัพท์ ฟังเพลง เล่นเกมส์ เล่นอินเทอร์เน็ต หรือใช้สื่ออื่นๆ ไปด้วยขณะดูทีวี

แผนภาพที่ 1 ความถี่ในการใช้สื่ออื่นๆ ขณะดูทีวี ตามอายุ

แนวโน้มของพฤติกรรมการบริโภคสื่อเกี่ยวกับกิจกรรมที่ขาดไม่ได้มากที่สุดระหว่าง การดูทีวี การใช้โทรศัพท์มือถือ การใช้อินเทอร์เน็ต การฟังวิทยุ การฟังซีดีเพลง และการอ่านหนังสือพิมพ์ ปรากฏว่ากลุ่มคนที่ขาดการดูทีวีไม่ได้มากที่สุดคือกลุ่มคนอายุ 75 ปีขึ้นไป และกลุ่มคนขาดการใช้มือถือไม่ได้มากที่สุดคือกลุ่มคนอายุ 16-19 ปี รวมทั้งกลุ่มคนอายุไม่เกิน 45 ปี ก็ขาดการใช้มือถือไม่ได้มากที่สุดเช่นกัน รายละเอียดตามแผนภาพที่ 2

แผนภาพที่ 2 กิจกรรมที่ขาดไม่ได้มากที่สุด ตามอายุ

เห็นได้ว่าแนวโน้มพฤติกรรมกรรมการบริโภคสื่อที่เปลี่ยนแปลงดังกล่าว รวมถึงการก้าวสู่ยุคดิจิทัล ทำให้ประเด็นในการกำกับดูแลเนื้อหาที่มีความสำคัญมากในอนาคต ได้แก่

1. การปกป้องเด็กและเยาวชน (Child Protection) จากเนื้อหาที่เป็นอาจเป็นภัยอันตราย
2. ความโปร่งใส (Transparency) ด้านความสัมพันธ์ในเชิงธุรกิจของผู้กระจายเสียงกับผู้ผลิตสินค้า และความสัมพันธ์ของผู้กระจายเสียงกับการเมือง
3. ความเป็นส่วนตัว (Privacy) ของผู้ใช้บริการสื่อด้วย

ทั้งนี้ ในการอบรมครั้งนี้มีการดูงานนอกสถานที่ 2 แห่ง คือ Ofcom และ Advertising Standards Agency ดังนี้

The Office of Communications (OFCOM)

ofcom คือ หน่วยงานอิสระที่ทำหน้าที่ในการกำกับดูแลกิจการสื่อสารโทรคมนาคมและสื่อในสหราชอาณาจักร ซึ่งจะควบคุมในส่วนของวิทยุ โทรทัศน์ และการโทรคมนาคมภาคพื้นดิน โทรศัพท์เคลื่อนที่ การไปรษณีย์ รวมถึง บริการด้านการสื่อสารไร้สาย ในกรณีนี้ ปี ค.ศ. 2012 – 2013 Ofcom มีงบประมาณ จำนวนกว่า 121.4 ปอนด์ พร้อมด้วยพนักงานกว่า 700 คน และ Ofcom มีแหล่งเงินทุนหลักจาก 3 แหล่ง อันได้แก่ สำนักงานกำกับและส่งเสริมธุรกิจ กระทรวงวัฒนธรรม สื่อ กีฬา และผู้มีส่วนได้เสีย (ค่าธรรมเนียมใบอนุญาต ค่าธรรมเนียมการจัดการบริหาร สำหรับเครือข่ายอิเล็กทรอนิกส์ / การบริการ และสิ่งอำนวยความสะดวกที่เกี่ยวข้อง)

ofcom ต้องการทำให้แน่ใจว่าผู้คนในสหราชอาณาจักรได้รับสิ่งที่ดีที่สุดจากบริการด้านการสื่อสารต่าง ๆ และได้รับการปกป้องจากกลโกง และการกระทำที่ผิดกฎหมาย ในขณะที่เดียวกันก็รับประกันว่าการแข่งขันสามารถเติบโตได้ ทั้งนี้ Ofcom ปฏิบัติงานภายใต้พระราชบัญญัติการสื่อสาร 2003 สิ่งนี้เป็นการกำหนดรายละเอียดของพระราชบัญญัติรัฐสภาซึ่งแจ้งไว้อย่างชัดเจนว่า Ofcom ควรทำอะไรและไม่ควรทำอะไรที่มากกว่าหรือน้อยกว่าที่ได้รับรายละเอียดไว้ในพระราชบัญญัติ

- พระราชบัญญัติระบุไว้ว่า หน้าที่โดยทั่วไปของ Ofcom ควรจะเป็นไปเพื่อส่งเสริมผลประโยชน์ของประชาชนและผู้บริโภค การทำ 2 หน้าที่ดังกล่าวให้บรรลุเป้าหมายถือเป็นหัวใจสำคัญขององค์กร
- ความรับผิดชอบต่อรัฐสภา Ofcom เข้ามามีบทบาทในการให้คำแนะนำและกำหนดกฎเกณฑ์บางส่วนที่เป็นงานทางเทคนิคของกฎระเบียบ การนำไปปฏิบัติ และการบังคับใช้ตามกฎหมาย

- ในการนี้ Ofcom ได้เงินทุนจากการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมจากอุตสาหกรรมสำหรับการควบคุมเครือข่ายการออกอากาศ และ การติดต่อสื่อสาร และ ได้รับเงินช่วยเหลือจากรัฐบาล

สิ่งที่ Ofcom ดำเนินการ

- ทำให้สหราชอาณาจักรมีเครือข่ายการให้บริการการสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ที่กว้างขวาง รวมถึงการบริการความเร็วสูง เช่น บรอดแบนด์
- บริหารจัดการเครือข่ายที่กว้างขวางสำหรับ รายการโทรทัศน์ และ วิทยุคุณภาพสูง ซึ่งสามารถดึงดูดใจ และความสนใจที่หลากหลายได้
- ทำให้ผู้ชมผู้ฟังวิทยุโทรทัศน์ได้รับการปกป้องจากเนื้อหาที่เป็นอันตราย หรือ คุกคาม
- ทำให้ผู้คนที่ได้รับการปกป้องจากการปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรมในรายการโทรทัศน์ หรือ วิทยุ และ จากการถูกคุกคามความเป็นส่วนตัว
- มีการจัดบริการทางไปรษณีย์ให้มีความเป็นสากล ซึ่งหมายถึง หกวันต่อสัปดาห์ ราคาค่าบริการที่เป็นสากลในการรับและส่งทั่วประเทศ
- มีการจัดสรรคลื่นความถี่วิทยุ (คลื่นทางอากาศที่ใช้โดยทุกคน หมายรวมถึง บริษัทรับจ้าง และ เจ้าของเรือ ไปจนถึง บริษัทโทรศัพท์เคลื่อนที่ และ ผู้กระจายเสียงทางวิทยุหรือโทรทัศน์) ถูกใช้งานในทางที่เกิดประโยชน์สูงสุด

สิ่งที่ไม่อยู่ในความรับผิดชอบของ Ofcom

Ofcom ไม่ได้รับผิดชอบในการควบคุม

- ข้อขัดแย้งระหว่างผู้บริโภคและผู้ให้บริการโทรคมนาคม
- การให้บริการที่มีอัตราค่าบริการระดับสูง ซึ่งหมายรวมถึง บริการส่งข้อความทางโทรศัพท์เคลื่อนที่ และ เสียงเพลงเรียกเข้า
- เนื้อหาของการโฆษณาทางโทรทัศน์และวิทยุ
- การร้องเรียนเกี่ยวกับความถูกต้องของรายการของสถานีวิทยุกระจายเสียงบีบีซี
- ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตของสถานีโทรทัศน์บีบีซี
- ที่ทำการไปรษณีย์ หรือ หนังสือพิมพ์ และ นิตยสาร

หลักการสำคัญของ Ofcom

Ofcom จัดตั้งเป็นนิติบุคคลภายใต้พระราชบัญญัติการสื่อสาร 2002 เป็นผู้วางระเบียบอุตสาหกรรมการสื่อสารในสหราชอาณาจักรซึ่งมีอำนาจในการดูแล รับผิดชอบทั้งกิจการโทรทัศน์ กิจการวิทยุ กิจการโทรคมนาคมและบริการด้านการสื่อสารไร้สาย

Ofcom มีหน้าที่ตามกฎหมายภายใต้พระราชบัญญัติการสื่อสาร 2003: ว่าด้วย

"เป็นหน้าที่หลักของ Ofcom, ในการดำเนินหน้าที่ของตน;

(a) เพื่อส่งเสริมผลประโยชน์ของประชาชนในเรื่องความสัมพันธ์กับการสื่อสารและ

(b) เพื่อส่งเสริมผลประโยชน์ของผู้บริโภคในตลาดที่เกี่ยวข้องตามความเหมาะสมโดยการส่งเสริม

การแข่งขัน"

หน้าที่ของ Ofcom แบ่งออกเป็น 6 ส่วนด้วยกัน

1. เพื่อให้ความมั่นใจในการใช้คลื่นแม่เหล็กไฟฟ้าที่เหมาะสม
2. เพื่อให้ความมั่นใจในการเลือกใช้บริการการสื่อสารอิเล็กทรอนิกส์ - รวมทั้งบริการข้อมูลความเร็วสูง - ไปได้ทั่วสหราชอาณาจักร

- กวางขวาง
3. เพื่อให้ความมั่นใจการบริการโทรทัศน์และวิทยุที่มีคุณภาพสูงและความน่าสนใจอย่าง
- สื่อ
4. รักษาภูมิต้องบังคับตามบทบัญญัติของการกระจายเสียง
 5. มีมาตรการปกป้องและป้องกันเนื้อหาที่ก้าวร้าวใช้ความรุนแรงหรือเป็นภัยอันตรายต่อผู้บริโภค
- ผู้บริโภคสื่อ
6. มีมาตรการปกป้องและป้องกันเนื้อหาที่ไม่เป็นธรรมและการละเมิดสิทธิความเป็นส่วนตัว

หลักการดูแลกำกับของ Ofcom

1. Ofcom จะถูกควบคุมด้วยวัตถุประสงค์ตามนโยบายที่ถูกระบุไว้อย่างชัดเจนตามแผนประจำปี
- สาธารณะ
2. Ofcom สามารถแทรกแซงได้ตามกฎหมายเพื่อทำงานไปสู่เป้าหมายนโยบายสาธารณะ ในกรณีที่ตลาดเพียงอย่างเดียวไม่สามารถบรรลุเป้าหมายได้
 3. Ofcom จะไม่ทำการแทรกแซง ยกเว้นในกรณีที่มีความจำเป็นจะแทรกแซงอย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ
 4. Ofcom จะมุ่งมั่นเพื่อให้แน่ใจว่าการแทรกแซงสามารถตรวจสอบมีหลักฐานที่สอดคล้องต่อความรับผิดชอบและมีความโปร่งใสในการพิจารณา
 5. Ofcom จะหากลไกการกำกับดูแลที่มีผลกระทบน้อยที่สุดเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของนโยบาย
 6. Ofcom มีหน้าที่ตรวจสอบ ติดตาม วินิจฉัยตลาดอย่างต่อเนื่องและพัฒนาเทคโนโลยีให้ทันสมัยอยู่ตลอดเวลา
 7. Ofcom จะปรึกษากับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้องทั้งหมดและประเมินผลกระทบจากการกระทำของกฎระเบียบก่อนที่จะจัดเก็บภาษี

ใครที่ดูแลเนื้อหารายการ (ทั้ง Internet และ TV)

1. Ofcom หน่วยงานกำกับดูแลการสื่อสาร ทั้งกิจการโทรทัศน์ กิจการวิทยุ กิจการโทรคมนาคม กิจการมือถือ บริการไปรษณีย์ บริการอินเทอร์เน็ต
2. Imcb (Independent Mobile Classification Body) เกิดจากผู้ประกอบการด้านมือถือในสหราชอาณาจักรได้ลงนาม เกี่ยวกับข้อปฏิบัติในการดูแลเนื้อหาของตัวเองที่อยู่บนมือถือ โดยข้อนี้มีปฏิบัติช่วยในผู้ประกอบการโทรศัพท์มือถือในการจำแนกเนื้อหาที่เหมาะสมสำหรับเยาวชนอายุ 18 ปี และมากกว่านั้น ถือเป็นกรกำกับดูแลตัวเอง (Self-Regulator)
3. BBC Trust เป็นหน่วยงานเพื่อดูแลควบคุม บริการของ BBC และภารกิจต่างๆของ BBC โดยงานหลักของ BBC Trust คือดูแลและออกใบอนุญาตให้กับบริการทุกบริการของ BBC อีกทั้งยังมีการกำหนดหลักเกณฑ์ แนวทางสำหรับการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่บรรณาธิการ โดยทำงานเป็นอิสระจาก BBC
4. ASA (Advertising Standards Authority) เป็นหน่วยงานอิสระในการดูแลสื่อโฆษณาทั้งหมดในสหราชอาณาจักร งานหลักของ ASA คือการรับเรื่องร้องเรียนด้านสื่อโฆษณาและการดูแลเนื้อหาโฆษณาที่บิดเบือน รวมถึงโฆษณาที่เป็นอันตรายอีกด้วย
5. ATVOD เป็นหน่วยงานอิสระที่ถือเป็น Co-Regulator สำหรับตรวจสอบเนื้อหารายการโทรทัศน์บนอินเทอร์เน็ต หรือที่รู้จักกันดีก่อนหน้านี้ว่า “The Association for Television On-Demand”

6. Press Complaints Commission (PCC) เป็นหน่วยงานอิสระที่ดูแลตัวเอง (Self Regulator) ที่หน้าที่รับเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับเนื้อหาของ หนังสือพิมพ์และนิตยสาร รวมถึงเว็บไซต์

7. bbfc (British Board of Film Classification) เป็นหน่วยงานอิสระที่ดูแลรายเนื้อหาของ ภาพยนตร์ โดยการจัดกลุ่มเนื้อหาของภาพยนตร์แบ่งตามอายุผู้ชม

8. Internet Watch Foundation (IWF) มูลนิธิที่ทำงานเพื่อลดปัญหาด้านอาชญากรรม จาก เนื้อหาทางอินเทอร์เน็ต ดังนี้

- เนื้อหาการล่วงละเมิดทางเพศเด็ก
- เนื้อหาลามกอนาจารสำหรับวัยรุ่นในสหราชอาณาจักร
- เนื้อหาการล่วงละเมิดทางเพศเด็กในสหราชอาณาจักร

9. City of Westminster (Local Council) ดูแลกำกับเนื้อหารายการของเมือง Westminster

10. PEGI (The Pan-European Game Information) เป็นหน่วยงานจัดอันดับเกมทาง คอมพิวเตอร์และวิดีโอเกม โดยนำมาจัดกลุ่มเกมให้เหมาะสมกับช่วงอายุของเด็ก เป็นข้อมูลช่วยให้ผู้ปกครองในยุโรป ตัดสินใจเกี่ยวกับการซื้อเกมคอมพิวเตอร์หรือวิดีโอเกมให้เด็กอย่างเหมาะสมกับอายุเด็ก

Advertising Standards Authority (ASA)

Advertising Standards Authority (ASA) เป็นหน่วยงานอิสระที่ทำหน้าที่ในการกำกับดูแลสื่อโฆษณา ทั้งหมดในสหราชอาณาจักร โดยมี The Committees of Advertising Practice (CAP) เป็นผู้ที่เกี่ยวข้องหลักเกณฑ์และกฎระเบียบในการกำกับดูแลสื่อโฆษณา ซึ่งหน้าที่หลักของ ASA คือรับเรื่องร้องเรียนและตรวจสอบสื่อโฆษณาทั้งหลายที่มีเนื้อหาโฆษณาที่บิดเบือน มีความรุนแรง รวมถึงโฆษณาที่ ละเมิดกฎระเบียบ

ASA Council

คณะกรรมการของ ASA จะประกอบไปด้วยกรรมการจำนวน 13 คน โดยการคัดเลือกบุคคลจาก ทุกภาคส่วนของอุตสาหกรรมวิทยุและโทรทัศน์มารวมกัน โดย 2ใน3 ของกรรมการทั้งหมดจะมาจากคนภายนอก อุตสาหกรรม ส่วนที่เหลือจะเป็นบุคคลที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญทางด้านโฆษณาหรือทางด้านสื่อ

Rt Hon Lord Smith of Finsbury

Key	
	Chairman
	Non-broadcast Council only
	Lay members
	Non-broadcast & Broadcast Council
	Broadcast Council only
	Industry members

คณะกรรมการ 13 คน ของ ASA ในปัจจุบัน

รายได้ของ ASA

ASA ไม่ได้รับเงินสนับสนุนจากรัฐบาล แต่รายได้หลักของ ASA มาจากผู้ประกอบกิจการที่อยู่ในแวดวงอุตสาหกรรมโฆษณาทั้งวิทยุและโทรทัศน์ ซึ่งจะมีหน่วยงาน the Advertising Standards Board of Finance (Asbof) and the Broadcast Advertising Standards Board of Finance (Basbof) เป็นผู้ที่ทำหน้าที่เก็บรายได้เหล่านั้น โดย 0.1% มาจากต้นทุนในการซื้อพื้นที่โฆษณา และ 0.2% มาจากการส่งจดหมายโดยตรง เพราะต้องการให้ทาง ASA เป็นอิสระอย่างแท้จริงจากผู้ประกอบการ เนื่องจากทาง ASA จะไม่ทราบรายได้ของผู้ประกอบการที่ให้เข้ามา เพื่อให้การตัดสินใจโทษโฆษณาต่างๆ ที่ถูกร้องเรียนเข้ามาเกิดความยุติธรรมและเป็นกลาง

การกำกับดูแลโฆษณาของ ASA

ASA และ CAP นั้น จะแบ่งการกำกับดูแลออกเป็น 2 ส่วน คือ

1. Broadcast หรือ สื่อโฆษณาในกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ จะใช้การกำกับดูแลแบบร่วมกัน (Co-Regulation) โดยในปี 2004 ทาง ASA และ Ofcom ได้มีการทำสัญญา MOU ร่วมกันในการกำกับดูแลสื่อโฆษณา โดยทาง ASA สามารถที่จะตัดสินได้ว่าโฆษณานั้นมีการละเมิดกฎระเบียบหรือไม่ แต่หน้าที่ในการปรับและลงโทษผู้ประกอบการจะเป็นอำนาจของทาง Ofcom โดยใช้หลักเกณฑ์จาก The UK Code of Broadcast Advertising (BCAP Code) ในการกำกับดูแล

2. Non-Broadcast หรือ สื่อโฆษณาที่ไม่ได้เป็นกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ เช่น หนังสือพิมพ์ (press) , สื่อออนไลน์ (online) , ใบปลิว (leaflets) รวมถึงการให้บริการ Video On Demand

(VOD) จะใช้การกำกับดูแลแบบกำกับดูแลกันเอง (Self-Regulation) โดยใช้หลักเกณฑ์จาก The UK Code of Non-Broadcast Advertising, Sales Promotion and Direct Marketing (CAP Code) ในการกำกับดูแล

ขั้นตอนในการกำกับดูแลโฆษณาของสหราชอาณาจักรนั้น จะมีขั้นตอนในการตรวจสอบโฆษณา ก่อนออกอากาศทางวิทยุและโทรทัศน์ เรียกว่า Pre-clearance เพื่อให้แน่ใจว่าโฆษณาที่จะออกอากาศนั้นไม่ได้ ละเมิดกฎระเบียบ โดยมีหน่วยงานกลาง 2 แห่งที่ทำหน้าที่ตรวจสอบโฆษณา คือ Clearcast ตรวจสอบโฆษณาที่จะ ออกอากาศทางโทรทัศน์ และ The Radio Advertising Clearance Centre (RACC) ที่ตรวจสอบโฆษณาทางวิทยุ ซึ่ง ได้รับเงินสนับสนุนจากผู้ประกอบการวิทยุและโทรทัศน์ในการตรวจสอบโฆษณาต่างๆ แต่บางครั้งผู้ประกอบการก็จะ ทำการตรวจสอบโฆษณาของตัวเองก่อนออกอากาศ (in-house)

โดย ASA ได้มีการกำหนดหลักเกณฑ์ช่วงเวลาในการออกอากาศโฆษณาทางโทรทัศน์ โดยจะห้าม ไม่ให้มีการโฆษณาเครื่องดื่มเกี่ยวกับแอลกอฮอล์ โฆษณาที่เกี่ยวข้องกับการพนัน หรือโฆษณาอาหารที่มีไขมันสูง เกลือ น้ำตาล (HFSS Products) ในช่วงเวลาของรายการที่เกี่ยวข้องกับเด็กซึ่งสินค้าหรือบริการหลักๆ ที่ห้ามโฆษณา ทาง โทรทัศน์ ได้แก่ สินค้าประเภทบุหรี่ ปีน รวมถึงเรื่องของพรรคการเมือง นโยบายพรรค ฯลฯ ส่วนการโฆษณาทางวิทยุ นั้นสินค้าหรือบริการที่จำเป็นต้องผ่านการตรวจสอบจาก RACC ก่อนออกอากาศได้ จะเป็นพวก บริการเงินกู้ บัตร เครดิต, การพนัน, เครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์, ยาต่างๆ และผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับความงาม รวมถึงหนังสือและเกม สำหรับผู้ที่มี อายุ 18 ปีขึ้นไป

หลักในการกำกับดูแลโฆษณาของ ASA

1. โฆษณาที่มีเนื้อหาทำให้เกิดความเข้าใจผิด ซึ่งทาง ASA ได้ยกตัวอย่างโฆษณาของ Burger King ขึ้นมา เนื่องจากมีคนร้องเรียนมาทาง ASA ว่าในโฆษณานั้น ทาง Burger king ได้ใช้แฮมเบอร์เกอร์ซึ่งมีขนาดใหญ่เกิน จริงมาประกอบการโฆษณา ซึ่งภายหลังทาง ASA ได้ตรวจสอบแล้วพบว่า ทาง Burger king ทำผิดจริงโดย การใช้แฮมเบอร์เกอร์ที่มีขนาดใหญ่กว่าที่ขายจริงในร้าน ดังนั้นจึงทำให้โฆษณานี้ถูกห้ามไม่ให้ออกอากาศ

2. โฆษณาที่มีเนื้อหารุนแรงและมีการละเมิดเชื้อชาติ เพศ รวมถึงการละเมิดทางเพศ ซึ่งในโฆษณา ประเภทนี้จะต้องพิจารณาในเรื่องของช่วงเวลาด้วย โดยจะต้องอยู่ในช่วงหลัง Watershed คือ ช่วงเวลาหลัง 3 ทุ่มเป็นต้นไป ซึ่งทาง ASA ได้ยกกรณีโฆษณาของตัวอย่างหนังเรื่อง The Machanic ขึ้นมาเพื่อให้ดูว่า ในโฆษณานี้มีเนื้อหาที่มีความรุนแรง ถึงแม้จะออกอากาศหลัง 3 ทุ่มก็ตาม แต่ทาง ASA ก็มองว่าโฆษณาดังกล่าวมี ฉากและคำพูดที่ก่อให้เกิดความรุนแรงมากเกินไป ดังนั้นทาง ASA จึงได้พิจารณาว่า โฆษณาหนังเรื่องนี้ไม่สมควรที่จะ ออกอากาศได้

3. โฆษณาที่มีเนื้อหาไม่รับผิดชอบต่อสังคม โดยทาง ASA ได้ยกตัวอย่างโฆษณาของรถ Toyota GT86 ที่มีคนร้องเรียนเข้าไปว่า เนื้อหาของโฆษณามีการขับเร็วและทำผิดกฎจราจร ซึ่งเป็นการไม่รับผิดชอบต่อ สังคม ในกรณีนี้ทาง Toyota ได้ชี้แจงว่าโฆษณาดังกล่าวเป็น Animation Fantasy ไม่ได้เป็นการขับจริงจริงๆ แต่ทาง ASA เห็นว่าโฆษณานี้มีเนื้อหาที่ไม่รับผิดชอบต่อสังคม ทำให้คนขับเร็วและกระทำผิดกฎจราจร จึงตัดสินใจห้าม ออกอากาศทางโทรทัศน์ แต่ทาง ASA ไม่สามารถห้ามมิให้นำเนื้อหาดังกล่าวนี้ไปลงใน Youtube ได้ ยกเว้นแต่ว่า เป็นการนำเอาเนื้อหานี้ไปลงใน Youtube เพื่อเป็นการโฆษณา ซึ่งหากเป็นเช่นนี้ทาง ASA ถึงจะห้ามมิให้นำไป ออกอากาศได้

TOYOTA GT86: The Real Deal Advert - Full Version.

ตัวอย่างโฆษณาของ Toyota GT86

ทาง CAP และ BCAP ได้มีการเพิ่มกฎระเบียบพิเศษสำหรับเด็กและสินค้าบางประเภท ตัวอย่างเช่น

- โฆษณาที่เกี่ยวข้องกับการพนัน จะต้องไม่ส่งเสริมให้เข้าใจว่าในการเล่นการพนันนั้น หากเล่นแล้วจะทำให้ร่ำรวย หรือเป็นทางออกของการหาเงิน รวมถึงโฆษณาการพนันที่มีการนำเอาเรื่องทางเพศเข้ามาเกี่ยวข้อง
- โฆษณาที่เกี่ยวข้องกับแอลกอฮอล์ ซึ่งถือว่าเป็นเรื่องสำคัญในการกำกับดูแลของสภราชอาณาจักร ซึ่งจะห้ามมิให้นำโฆษณาแอลกอฮอล์มาเชื่อมโยงกับเรื่องทางเพศ หรือการโฆษณาที่แสดงให้เห็นถึงการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แล้ว สามารถรักษาโรคได้
- โฆษณาที่เกี่ยวข้องกับเด็ก จะต้องไม่เป็นโฆษณาที่มีการเอาเปรียบเด็กจากการที่เด็กเป็นผู้ที่ไม่มีประสบการณ์ ขาดวุฒิภาวะ หรือส่งเสริมให้เกิดการรบกวนผู้ปกครอง โดยสื่อความหมายว่าถ้าหากไม่มีสิ่งนี้แล้วจะด้อยกว่าคนอื่น ๆ

เรื่องร้องเรียนของ ASA ในปี 2012

ASA ได้รับเรื่องร้องเรียนในปี 2012 ทั้งหมดจำนวน 29,953 เรื่อง ซึ่งเพิ่มขึ้นจากปีที่แล้วที่มีเพียง 19,994 เรื่อง โดยแบ่งเป็นเรื่องร้องเรียนที่เกี่ยวกับกิจการวิทยุและโทรทัศน์ (Broadcast) จำนวน 5,357 เรื่อง และเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับกิจการอื่นๆ (Non-Broadcast) จำนวน 13,232 เรื่อง รวมถึงเรื่องที่เกี่ยวข้องกับ Multi-media หรือการโฆษณารายการเดียวกันที่มีการออกอากาศมากกว่า 1 ช่องทาง เช่น ออกอากาศทั้งใน Broadcast และ Non-Broadcast จำนวน 405 เรื่อง

โดยในปีที่ผ่านมา มีเรื่องร้องเรียนที่ถูกตัดสินว่ามีการกระทำผิด เป็นจำนวน 2,922 เรื่อง ซึ่งส่วนใหญ่เป็นโฆษณาในกิจการอื่นๆ (Non-Broadcast) ที่ไม่ใช่กิจการวิทยุและโทรทัศน์ (Broadcast) เพราะเนื่องจากในการออกอากาศของกิจการวิทยุและโทรทัศน์นั้นจะมีกฎหมายที่ใช้สำหรับกำกับดูแลไว้อีกชั้นหนึ่ง ซึ่งในจำนวนนี้มีอยู่ประมาณ 100 เรื่องที่เป็นโฆษณาของกิจการวิทยุและโทรทัศน์ที่กระทำผิดกฎระเบียบ

การลงทะเบียนของ ASA

บทบาทในการลงทะเบียนของ ASA นั้นไม่มีอำนาจในการลงทะเบียนผู้ที่จะลงทะเบียนได้โดยตรง ดังนั้น ASA จึงใช้วิธีการลงทะเบียนโดยการเปิดเผยรายชื่อของผู้ที่ทำการลงทะเบียนผ่านทางเว็บไซต์ของ ASA ซึ่งเป็นเว็บไซต์ที่ประชาชนให้การยอมรับเป็นอย่างมาก ทำให้ผู้ที่ทำการลงทะเบียนที่มีรายชื่ออยู่บนเว็บไซต์นั้นได้รับผลกระทบทางอ้อมอีกทางหนึ่ง

หรืออีกวิธีหนึ่งที่ ASA ใช้ในการลงทะเบียนก็คือ การขอความร่วมมือจากสมาคมต่างๆ ที่อยู่ใน ASA นั้นไม่ให้เผยแพร่โฆษณาที่มีการลงทะเบียนดังกล่าว รวมถึงการตัดสิทธิ์จากการเข้ารับรางวัลต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมโฆษณานั้น

และถึงแม้ว่าทาง ASA จะไม่มีอำนาจในการลงทะเบียนปรับผู้ที่กระทำผิดได้โดยตรงก็ตาม แต่ทาง ASA ก็สามารถที่จะเสนอการลงทะเบียนปรับส่งไปให้ทาง Ofcom เพื่อประกอบการพิจารณาลงทะเบียนปรับผู้ที่กระทำผิดได้
